

MARIUS BUNESCU

ACTELE FUNDAȚIEI
ANASTASE SIMU

FONDUL ANASTASE SIMU — BUCUREȘTI

1 9 4 4

R. 575B

MARIUS BUNESCU

ACTELE FUNDAȚIEI ANASTASE SIMU

FONDUL ANASTASE SIMU — BUCUREȘTI

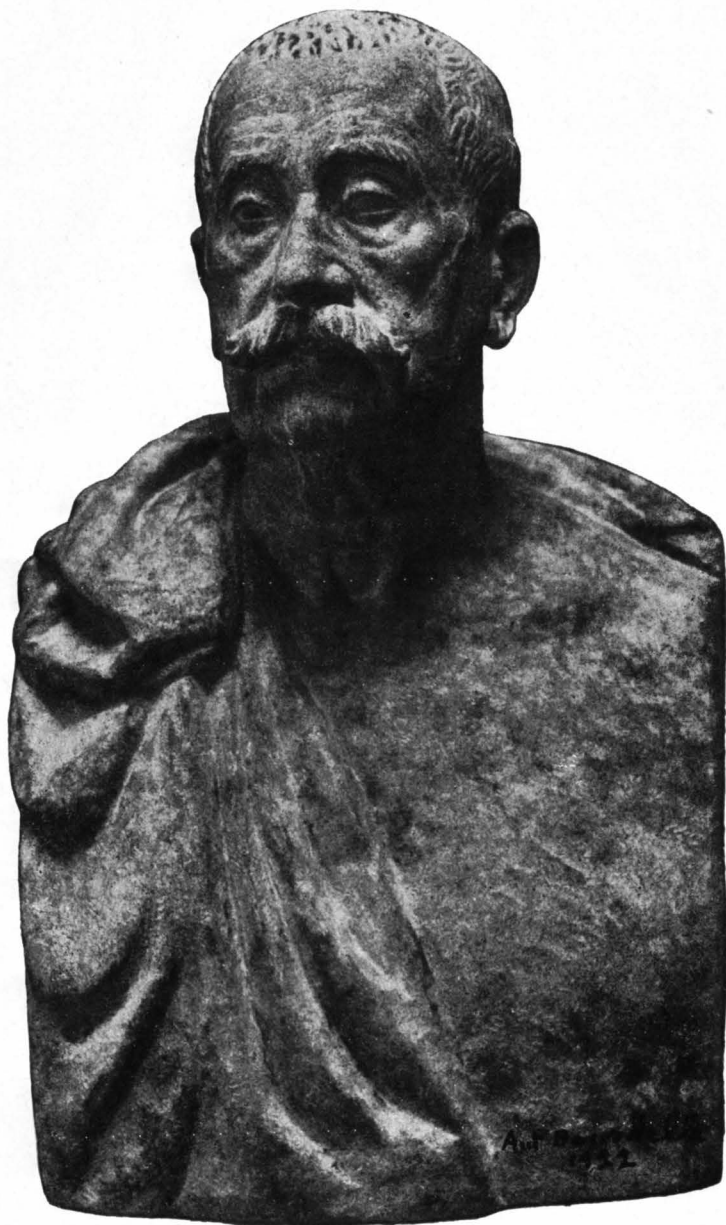
1 9 4 4

<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://muzeulbucurestiului.ro>

In curând se împlinesc zece ani dela încetarea din viață a lui Anastase Simu.

Omagiul cel mai potrivit ce se putea aduce cu acest prilej memoriei neîntrecutului iubitor al Artei Românești și jertfitorului de bunuri personale, pentru înfrumusețarea sufletului omenesc, este publicația de față în care se cuprind toate actele donațiunii și ale instituirii « Fundațiunei Anastase Simu ».

*« Actele Fundației Anastase Simu » au fost tipărite în urma
botării Comitetului de conducere al Fondului Simu din ședința
dela 2 Decembrie 1943 (Proces-verbal Nr. 46) și aprobării Mi-
nisterului Culturii Naționale. Cultelor și Artelor cu Nr. 62.727
din 11 Decembrie 1943.*

ANASTASE SIMU
Marmoră de Antoine Bourdelle

ANASTASE SIMU

Fondatorul și donatorul Muzeului atât de prețuit de Țara întreagă, Anastase Simu, s'a născut în Brăila la 25 Martie 1854, ca fiu al lui Panait Simu și al soției sale Dumitra.

Părinții, ca și unchiul său Petrache Simu, mari proprietari și agricultori din Brăila, aveau moșii întinse prin diferite părți ale județului cu același nume.

Dar în timp ce Panait Simu s'a menținut toată viața numai în cadrul preocupărilor sale agricole și plugărești, — poate și din cauza familiei mai grele ce avea — fratele său Petrache care poseda o imensă avere dar rămăsese burlac, s'a interesat și de politică, integrându-se ideilor conservatoare.

Și astfel a fost ales senator de Brăila în trei legislațiuni: 1869, 1871 și 1873, după ce mai fusese și membru în Consiliul municipal la 1854, apoi casier, și în urmă președinte loțiitor al Consiliului municipal în 1859.

Încă de timpuriu unchiul Petrache iniția pe nepotul său preferat la contabilitatea și cunoașterea averei sale, transcriind în registre și făcând socoteli. Căci Anastase Simu a avut totdeauna o scriere frumoasă și ordonată, apoi era cel mai mare dintre nepoți, încât toată atenția unchiului se îndrepta numai asupra sa.

De altfel, moștenirea singură a părintelui său, moștenire frumoasă dar care trebuia să se împartă la trei frați și trei surori: Anastase, Vladimir și Anton; Maria (Suditu), Olga (Macri-Constantinide), și Alexandra (Broadwater), n'ar fi fost de proporții care să îngăduie cuiva proiecte îndrăznețe de evadare din obișnuit.

Pe când averea unchiului Petrache avea asemenea proporțiuni. Și a fost lăsată întreagă nepotului Anastase în 1873.

În vremea aceea Anastase Simu era elev al Institutului Teresianum din Viena, unde își continua studiile liceale începute încă din 1871. Și nu este lipsit de interes să cunoaștem ordinea lui de clasificare printre ceilalți elevi.

Astfel în 1872/73 — anul moștenirii — era al 9-lea din 31 elevi; în 1873/74, al 8-lea din 24 elevi; și în 1874/75, al 7-lea din 21 elevi.

Moștenitor al unei imense averi la vârsta de 19 ani, în Viena spumoasă și muzicală, și într'un mediu ales, de distincți cheltuitori, Anastase Simu dovedea astfel că nu își pierduse firea.

Ci se așezase și mai temeinic pe învățătură, luându-și bacalaureatul la 28 Iunie 1875 printre puținii colegi ce mai rămăseseră în institut, dintre cei cu care pornise la drum în primul an de studii.

Dela Viena, Anastase Simu a trecut la Universitatea din Paris, unde a obținut licența în drept la 24 August 1878; apoi la Universitatea din Bruxelles, unde la 28 Iunie 1880 obține « cu mare distincție » doctoratul în științele politice și administrative.

După încheierea anilor de studii, Anastase Simu a fost numit mai întâi Substitut la Tribunalul Brăila, apoi secretar de legațiune la Legația României din Berlin.

N'a rămas totuși multă vreme în diplomație; și s'a înapoiat în Țară, unde îl găsim înscris în Baroul de Brăila pe lista avocaților din 1 Sept. 1884.

Între timp Anastase Simu se căsătorise — la 14 Noemvrie 1882 — cu domnișoara Elena Dumba, fica domnului și doamnei Iraclie N. Dumba proprietarul moșiei Tufeni din jud. Teleorman. Iar în anul 1888 s'a așezat definitiv în Capitală, unde a cumpărat casa Coloneului Al. Candiano Popescu de lângă vestita grădină Eldorado.

După aceea, împărțășind idei conservatoare — ca și unchiul Petrache, — a fost ales deputat în Parlamentul Țării, în legislațiile anilor 1888, 1891 și 1899, fiind de mai multe ori raportor sau chiestor al Camerei Deputaților.

*

Preocupat o vreme de politică, Anastase Simu n'a găsit acolo o mulțumire constantă, așa cum începuse încă de pe atunci s'o afle în mijlocul Artei.

Pe de altă parte, drumurile lui prin lume îi lămurau neconținut o viziune, care în mediul nostru de atunci, lipsit de perspective mai

largi de viață, s'ar fi stins ca o luminiță ce se stinge din lipsă de aer.

Și a început să adune mai întâi cu timiditate, cu nesiguranță, apoi cu toată certitudinea, opere de artă nemuritoare, ce îi bucurau sufletul însetat de frumos, și mulțumeau apoi nevoile estetice ale miilor de iubitori ai Artei ce veneau să cerceteze aceste opere în casa zidită din temelii numai pentru ele.

*

Dar Anastase Simu, pe lângă preocupările sale de artă, a mai împlinit și diferite funcții sociale încă din primii ani ai venirii sale în Capitală.

Astfel a fost: membru activ al « Societății Geografice Române »; membru activ și în Consiliu, al « Societății de binefacere Regina Elisabeta »; membru activ și apoi membru de onoare al « Societății Numismatice Române »; membru activ și vicepreședinte al « Societății pentru învățătura Poporului Român »; membru activ al « Societății Centrale Agricole » și al « Jockey-Clubului Român »; membru în Consiliul Consultativ al Artelor din Ministerul Instrucțiunii Publice între anii 1910—15; membru al Ateneului Român; membru onorar al Academiei Române, ect., etc. Distins cu diferite ordine încă de pe când era deputat, Anastase Simu a purtat printre altele: « Bene Merenti » cl. I; ofițer al ordinului « Meritul Cultural »; Marea Cruce a ordinului « Coroana României »; ofițer și Comandor al « Legiunei de Onoare », etc. etc.

*

Piatra de fundament a Muzeului Simu a fost pusă pe locul din strada Mercur, la 21 Mai 1907.

Și în aceeași zi, după trei ani, Instituția a fost inaugurată și pusă gratuit la dispoziția publicului.

Timp de 20 de ani după aceea, Muzeul Simu a fost cel mai neprețuit focar de cultură artistică al Țării, împlinind un rost ce era din zi în zi mai mult reclamat de către iubitorii de Artă ce se înmulțeau neconținut.

Astfel că într'o bună zi, apreciind foloasele aduse tuturor de fundațiunea sa, Anastase Simu s'a hotărât s'o dăruiască Națiunii, pentru

a-i asigura astfel o continuitate în satisfacerea permanentelor ei necesități de cultură și artă.

Iar donațiunea Muzeului Simu în 1927, cu toate bogățiile ce îi aparțineau, a fost evenimentul cel mai de seamă petrecut atunci în viața spirituală a Țării.

Căci Anastase Simu dăruia fără să ceară nimic în schimb.

Dăruia din inimă, și nu vroia altceva dela Țară, decât să i se permită a adăoga și în viitor — în viață și după moarte — alte și alte tezaure de artă, în templul ce crescuse din inima lui și își revărsa acum binefacerile pretutindeni.

Iar la sfârșit, ca încheere a unei vieți atât de bogată în dărnicii și frumusețe, Anastase Simu închizând ochii la 28 Februarie 1935, a lăsat Statului — cu mici excepțiuni de ordin familiar sau particular — și întregul rest al averii sale.

Pentru Cultură și Artă.

Pentru nevoile estetice ale celor ce caută adevărul în nesfârșitele izvoare ale frumosului permanent.

Pentru cei ce pot să își liniștească sufletul privind colorile infinitului dintr'o pictură, sau planurile adâncului dintr'o sculptură.

20.III.935

Văzut la 13 Martie 1935

Văzut cu ocazia constatărei materiale

(ss) *V. Periețeanu*

Președinte, (ss) *Const. Ionescu*

TESTAMENT

Eu Anastase Simu, născut în orașul Brăila, la 25 Martie 1854, hotărâsc cele de mai jos, cum adică să se urmeze cu averea mea, după încetarea mea din viață:

În urma donațiunii Muzeului Simu ce am făcut Națiunii Române cu actul autentificat de Trib. Ilfov s. notariat Nr. 33.801 din 31 Oct. 1927, averea ce mi-a rămas se compune din:

1. *Imobilele* : Moșia Fleașca, jud. Brăila, ce am moștenit în anul 1873 dela neuitatul meu unchiu Petre Simu, ales în mai multe rânduri senator de Brăila, care este redusă ca întindere; 410 Ha. arabile și circa 250 Ha neexpropriabile, în urma exproprierei moșiei, și a hectarelor ce am vândut Fraților Petre și Anton Grigorescu din Fleașca.

2. *Casa din București* fostă Str. Mitropolitul Șaguna, azi Str. Anastase Simu Nr. 7, în care am locuit și trăit fericit cu neprețuita mea soție Elena, de când am cumpărat-o în anul 1888 cu noua construcție alipită în anul 1907, ca locuință pentru directorul muzeului și atelier.

3. *Vila Simu din Sinaia*, Str. Brătianu 44, cumpărată în anul 1915, și *averea mobilă* : Renta de Improprietărire 1922, Astra Română, Creditul Minier, Casa Rurală, Creditul Funciar, Acțiuni Banca Națională, Reșița, Steaua Română, etc. valori-efecte ce le am depuse la Banca Comercială Română în caseta Nr. 550 și în numerar; și ce se mai află la mine într'o ladă de fier, asemenea și suma de bani și Renta la Banca Franco-Româna în continuare de comerț, acțiuni Banca M. Blanc, și creanțe ce voiu avea a încasa.

Iară tot ce se află în casa ce cu durere locuiesc singur, și în care am sărbătorit cununia noastră de aur la 14 Noemvrie 1932, precum: mobilierul, argintăria și toate ale menajului, toate acestea le las iubitelor mele: sora Alexandra văduvă Toma Broadvater, și nepoatei mele de soră Maria Magdalena Colonel Nicolae Drosu, și de care vor dispune cum vor vroi, afară numai de acele lucrări de artă: tablouri, sculpturi, rămânând locului sau în vitrine, și afară de bibliotecă, din care cele privitoare la Artă sau muzeu rămânând destinate Bibliotecii muzeului, iar tot restul de cărți, volume, le las rudei mele Constantin C. Stoicescu, avocat, ca afecțiune din parte-mi.

Sora și nepoata mea se vor putea folosi de încăperile casei în timp de trei ani de zile dela încetarea mea din viață, libere de ori ce sarcină sau îndatorire.

Etajul de sus al casei mansardat, și subsolul, rămân destinate pentru totdeauna ca locuință și pentru menajul directorului muzeului și familiei lui.

La expirarea acestor trei ani, Ministerul Artelor va intra în posesia casei, destinată a coprinde lucrările de artă ce vor fi rămas în ea, desemnate ca atare, bronzurile ce vor fi mutate, aduse din muzeu, și unde se vor așeza, expune, toate tablourile și statuetele ce vor fi achiziționate în viitor, după cum explic în alt loc, urmând a fi denumită « *Casa-Simu-Muzeu* ».

Asupra acestei averi a mea, mobiliară și imobiliară, formând « *Fundațiunea Anastase Simu* » institui legatar universal pe Ministerul Artelor și Cultelor, rugându-l a proceda în primul rând la executarea dispozițiilor de mai jos, de preferință și pentru înlesnire prin Banca Comercială Română, unde pe lângă depozitele ce am acolo, și schimbând lirele sterline și francii francezi în lei, ar fi mai mult de cât trebuiesc, bani în numerar și în Rente de Stat, pentru achitarea tuturor legatelor lăsate.

1. Las surorilor Olga Constantinide, Alexandra Broadvater, nepoatei mele Maria Magdalena Colonel N. Drosu și fratelui Vladimir, câte două sute mii (200.000) lei de fiecare, iară sorei mele Maria Ion Suditu, ficei ei Florence Grandpierre și fiului acesteia Victor Grandpierre, la acești trei împreună, las suma de trei sute mii (300.000) lei.

2. Primăriei Municipiului orașului meu natal Brăila, las două sute mii (200.000) lei fond inalienabil cu numele: « *Frații Simu* » deșus

sub acest nume la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, al cărei venit anual se va distribui instituțiilor culturale Brăilene.

3. Primăriei Comunei moșiei Fleașca, azi comuna Colonel Grigorescu, las două sute mii (200.000) lei, cu numele « Petre Simu », depuși la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, al cărei venit anual se va întrebuița: jumătate la trebuințele Bisericii, și jumătate la acele ale Școalei.

4. Societății Școalei Normale pentru învățătura Poporului Român, în al cărei Consiliu de administrație am cinstea de a fi vice-președinte, las două sute mii (200.000) lei.

5. Societății de binefacere Regina Elisabeta, las două sute mii lei.

6. Pictorului Marius Bunescu, bunului și devotatului director al Muzeului Simu, las două sute mii (200.000) lei.

7. Academiei Române, al cărei am cinstea de a fi fost ales membru de onoare, las cinci sute mii (500.000) lei constituind « Fondul Anastase Simu » din al cărei venit se vor cumpăra în decursul timpului, cărți, volume importante în materie de artă, pentru biblioteca Academiei, cu adnotarea pe volum: « din Fondul Anastase Simu ».

8. Ateneului Român, al cărui membru am fost ales anul trecut, las trei sute mii (300.000) lei constituind « Fondul Anastase Simu » din al cărui venit se vor cumpăra cărți, volume importante în materie de artă pentru biblioteca Ateneului, cu inscripția pe volum: « din Fondul Anastase Simu ».

Primăriile Brăila și Fleașca, Societăților pentru învățătura Poporului Român, de binefacere a Reginei Elisabeta, precum și Academiei Române, și Ateneului Român, legatele lor se vor plăti în Renta de Stat, valoare nominală, iar toate celelalte legate se vor plăti în numerar.

Taxele referitoare la aceste legate se vor achita din averea succesorală.

9. Pictorul Marius Bunescu, ce institui și pe viitor ca director al Muzeului Simu, cât va trăi și cât timp va vrea dânsul, va primi anual din averea succesorală, ca onorariu, câte una sută mii (100.000) lei atât pentru Muzeul Simu, cât și Casa-Simu-Muzeu.

După cum am declarat în mai sus menționatul act « Donațiunea Muzeului Simu », toate cheltuelile de întreținere și reparațiuni, privesc averea succesorală.

Intemeez opt premii « Anastase și Elena Simu », fiecare de câte cinci mii (5.000) lei, și adică: trei pentru pictură, trei pentru sculptură, și

două pentru desen și gravură, alese, fixate, de juriul Saloanelor oficiale, în favoarea acelor care expun pentru prima oară în saloanele oficiale, premii ce se vor plăti din veniturile succesiunii.

Despre Vila Simu din Sinaia, o las scumpei mele nepoate Maria Magdalena Colonel Nicolae Drosu, ca să o locuiască cât va trăi și va voi, făcându-i danie tot ce se află în vilă, cu dreptul de a dispune de această danie cum va vroi.

În urmă Ministerul Artelor va intra în posesia vilei, destinând-o ca « Muzeul Simu » pentru artele plastice, industriale, obiecte etnografice regionale, expunându-se în el, dacă se va găsi de cuviință, și elemente de acelea din muzeul dela Mănăstirea Sinaia.

Și dacă în decursul timpului, după aducerea la îndeplinire bine înțeles, a dispozițiilor din acest testament, vor rămâne și se vor aduna din succesiune venituri, sume mai importante, atunci la interval de trei sau cinci ani, se vor cumpăra lucrări de artă: Picturi și sculpturi de netăgăduită importanță, dela artiștii români sau străini, ce vor fi alese și hotărâte de un juriu numit de Ministerul Artelor, și vor fi așezate, expuse, în Casa-Simu-Muzeu.

În dragostea mea nețărnută pentru a servi interesele binefăcătoare ale Artei în Țara noastră, pe lângă dania Muzeului Simu, am dispus și cele de mai sus prin acest testament, încheind cu credință absolută în concursul tuturor Organelor Statului chemate a prezida destinele de progres ale Patriei.

Testamentul meu evacuat la Moscova, depus la Casa de Depuneri și Consemnațiuni cu Nr. 71.806 din 8 Iunie 1913, îl declar revocat și neavenit.

Terminând, fac o rugămintă călduroasă distinsului meu prieten domnul L. Mrazec, Președintele Academiei Române, rudei mele Constantin Stoicescu avocat. și lui Marius Bunescu pictor, directorul Muzeului Simu, ca să primească să fie executorii acestui testament, veghind spre aducerea la îndeplinire a ultimei mele voințe, izvorită și manifestată într'un spirit de altruism față de Artă, de Muzeu, și de acei în mijlocul cărora am trăit.

Acesta este testamentul meu olograf, făcut, scris, datat, și subscris de mine însumi.

București, 15 Octomvrie 1934.

(ss) *Anastase Simu*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV, SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul testament încasat de noi, Primul Grefier, la Nr. 15/935, se legalizează de noi.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăilescu*
(L. S.)

20.III.935

Văzut la 13 Martie 1935

Văzut cu ocazia constatării materiale

(ss) *V. Periețeanu*

Președinte

(ss) *Const. Ionescu*

TESTAMENTUL MEU; CONTINUARE

Codicile

La expirarea celor trei ani de folosință a Casei Simu de către sora mea Alexandra Brodvater și nepoata mea Maria Magdalena Drosu, sau înainte chiar de acest termen de trei ani, dacă astfel le-ar conveni lor, pentru ca Ministerul Artelor să intre el în posesia casei, după cum se prevede și mai sus, dispun ca atunci să se procedă cu sculpturile aflate actualmente în Muzeul Simu, astfel:

În prima sală, la intrarea principală, denumită sala romană, toate sculpturilor rămân locului, afară de bustul meu în marmoră de Pirinei de genialul sculptor Antoine Bourdelle, care împreună cu acela al neuitatei mele soții, din aceeași marmoră și de același maestru, și cu statua cea mare de bronz « Le Fruit » de același nemuritor Bourdelle, vor rămâne și vor fi așezate în mijlocul sălei celei mari « Renașterea », formând o linie dreaptă între ambele uși ale salei, la distanțe egale, « Fructul » fiind fixat între cele două busturi a noastre de marmoră.

În Muzeu vor mai rămâne: Bronzul D. N. Is. Chr. semnat Tautenhaim, în sala bizantină, tot acolo unde se află acum, la panoul sfințelilor icoane, precum va rămâne locului și toate sculpturile, fie de bronz, marmoră, majolică, la fiecare parte a fiecărei uși, iară toate celelalte sculpturi cu pedestale lor vor fi mutate și așezate în odăile Casei-Simu-Muzeu.

În seful (casetă) Nr. 550 la Banca Comercială-Română, se află bijuteria lăsată de prea scumpa mea soție Elena, care va fi inventariată

de către d-nii executori ai testamentului de față, și prețuită în mod provizoriu cu concursul bine-voitor al cunoscutei case Resch din București.

Se va proceda după împrejurări la vânzarea bijuteriilor, iară banii din vânzarea lor și cu acei care vor rezulta din schimbul în lei a valorilor străine ce am depuse în acea casetă, se va cumpăra Rentă de Stat ce se va depune la Casa de Depuneri și consemnațiuni pe numele « Fondul Elena Anastase Simu », iară venitul lui când va deveni mai important, va servi la cumpărări de opere de artă, picturi-sculpturi, de către o comisie numită de Ministerul Artelor, și vor fi așezate în Casa-Simu-Muzeu, unde vor fi așezate și toate achizițiunile de artă, ulterioare, după cum deja am prevăzut mai sus.

Aceasta, Casa-Simu-Muzeu, formează cu Muzeul Simu împreună, un singur tot, nedespărțit, cu' o singură administrație și direcție. Bine înțeles: reparațiunile, etc., referitoare la această Casă-Simu-Muzeu, privește tot averea succesorală.

Aceste de mai sus, au fost făcute, scrise, datate și subscrise de mine însumi.

București, 26 Octomvrie 1934

(ss) *Anastase Simu*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul testament încasat de noi Primul Grefier la Nr. 15/935, se legalizează de noi.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

(L. S.)

13 III 935

Văzut,

(ss) *N. Negru*

20 III 935

Văzut cu ocazia constatării materiale
Președinte, (ss) *Const. Ionescu*

TESTAMENTUL MEU

urmare

Codicil

Ca urmare a legatului de cinci sute mii (500.000) lei valoarea nominală, Renta de Stat, ce am făcut în favoarea Academiei Române cu testamentul meu, din 15 Octomvrie 1934, și în executarea dorinței și

a scumpei mele soții Elena A. Simu, dispun ca fratele meu, Vladimir Simu, Inginer, să aibă dreptul de folosință pe tot timpul vieții sale asupra conacului moșiei Tufeni Jud. Teleorman, împreună cu toate clădirile existente. Acest drept de folosință, în care voesc să fie menținut fratele meu Vladimir Simu, va fi considerat ca o sarcină a legatului ce am făcut Academiei Române, prin testamentul meu.

Acest codicil olograf al meu, este făcut, scris datat și subscris de mine însumi.

București, 5 Ianuarie 1935

(ss) *Anastase Simu*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul testament încasat de noi Primul Grefier la Nr. 16/935, se legalizează de noi.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

(L. S.)

13.III.935

Văzut,

(ss) *N. Negru*

20.III.935

Văzut cu ocazia constatării materiale

Președinte, (ss) *Const. Ionescu*

TESTAMENTUL MEU

urmare

Codicil

Reflectând că sora mea Alexandra Th. Brodvater, văduvă, este stabilită de peste 42 de ani în Franța, fără gând d'a mai reveni în țară, dispun spre a-i înlesni plata legatului ei, ca pe de o parte tot ce se află în casa mea, din strada Anastase Simu Nr. 7 în care locuiesc, să devină proprietatea exclusivă a nepoatei mele Maria Magdalena Colonel N. Drossu și despre care dânsa va putea dispune cum va voi, afară de Renta, numerar, valori, lucrări de artă și biblioteca; iar pe de altă parte și în schimb, las sorei mele Alexandra Brodvater, odată pentru totdeauna suma de două zeci și cinci mii (25.000) franci francezi, plătită din suma ce am strânsă și se află în caseta Nr. 550, dela Banca Comercială, Str. Smârdan Nr. 3, loco.

Această dispoziție testamentară, olografă, am făcut-o, scris-o, datată și subscrisă de mine însumi.

București, 10 Ianuarie 1935

(ss) *Anastase Simu*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul Codicil încasat de noi Primul Grefier la Nr. 16/935, se legalizează de noi.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

(L. S).

ROMÂNIA
Tribunalul Ilfov Secția IV-a C. C.
Dosar Nr 1722/935

INVENTAR I

De valorile, bijuteriile, și efectele ce s'au găsit în casetele Băncii Comerciale Române din București, cu Nr. 109 și 550, aparținând defunctului Anastase Simu.

In caseta Nr. 550

1. Optsprezece mii franci francezi, în bancnote a o mie franci.
2. Una mie două sute cincizeci franci francezi în bancnote.
3. Opt sute șilingi austriaci în bacnote.
4. Treizeci șilingi austriaci în bancnote.
5. Zece șilingi austriaci în monede.
6. Chitanța Băncii Isac Levi, constatând subscrierea la Imprumutul de Inzestrare, de lei una sută mii, din care s'a plătit opt zeci și opt mii lei cu borderoul respectiv.
7. Chitanța Băncii Comerciale Române, de subscriere la Imprumutul de Inzestrare, a defunctului Anastase Simu, cu suma de lei una sută mii.
8. O adeverință a Băncii Comerciale Române, de depunerea titlurilor de lei trei milioane cinci sute cincizeci mii valoare nominală, 5% 1922, cuponul 1/11—1934. (chitanță).
9. Efecte în valoare de lei 320.000 valoare nominală, Casa Rurală 10% cuponul 1/7—1934 (chitanță).
10. Efecte în valoare de 150.000 lei valoare nominală, 5% din 1919, cu cuponul 1/2—1935 (chitanță).
11. Efecte în valoare de 200.000 franci francezi valoare nominală, Rentă 7½% 1931 « Desvoltarea » cupon 1/10—1934.

12. Efecte de lei 2.500.000 Rentă 5%—1922, cuponul 1/5—1935.
13. Un colier de 71 perle conținând și două mici briliante.
14. Un colier de perle conținând 79 bucăți cu două mici briliante.
15. Un colier cu 73 perle, cu două mici briliante.
16. Șapte monete de aur bizantine.
17. O monedă jubiliară de 50 lei aur, Carol I.
18. Una monedă de una sută lei aur, Carol I.
19. Una monedă de 20 lei aur.
20. Una monedă de zece coroane aur, austriacă.
21. Una monedă de cinci lei aur, austriacă.
22. Una monedă turcească de cinci lei aur.
23. O monedă de aur de circa 5 cm. diametru și grosimea circa 1 mm. reprezentând nașterea și botezul lui Christos.
24. Una broșe cu două turcoase, cu briliante.
25. Doi butoni de aur, cu safir și diamante.
26. Una broșe de aur și email.
27. Un ac de pălărie de aur, cu perle și un diamant.
28. Una brățară de aur.
29. Una brățară de aur cu o camee.
30. Una punguliță de aur mică, cu perle și diamante.
31. O funduliță de aur.
32. Un colier de perle cu 69 bucăți și două diamante mici.
33. Un colier cu 90 perle, cu două diamante mici.
34. Un colier cu 53 perle mari și închizătoare cu diamante mici.
35. Un inel de aur cu o perlă și două diamante.
36. Un inel de aur cu un briliant mare.
37. Doi cercei cu câte o perlă mare și câte șase briliante.
38. O broșe cu un briliant și o perlă mare, și alte opt briliante mici.
39. Un pandantiv cu perlă mare.
40. Un pandantiv cu o perlă mare și briliante.
41. Un mărțișor cu diamante, de aur.
42. Trei sute napoleoni de aur a două zeci fr. bucata.

In caseta Nr. 109

43. 65 acțiuni a 800 lei valoare nominală « Dacia-România » cu cuponul începând dela Nr. 54.
44. 60 acțiuni a 1000 lei valoare nominală « Creditul Industrial ».

45. Una sută acțiuni « Banca Românească » valoare nominală de câte 500 lei fiecare, cu cuponul 1934.

46. 16 acțiuni « Banca Românească » de câte 500 lei fiecare, cu cuponul pe 1934.

47. Douăzeci și nouă titluri « Banca Românească », a cinci acțiuni fiecare, valoare nominală de câte 500 lei, cuponul pe 1934.

48. Șasesprezece titluri a cinci acțiuni fiecare « S.T.B. » de câte 500 lei valoare nominală, cuponul pe 1934.

49. Douăzeci titluri a 500 lei fiecare « S.T.B. », cuponul pe 1934.

50. Nouăsprezece titluri a 10 acțiuni fiecare de 500 lei acțiunea « S.T.B. », nominative.

51. Șasezeci și șapte titluri, a câte patru acțiuni « Banca Națională » nominative, a 500 lei fiecare valoare nominală.

52. 142 acțiuni valoare nominală « Banca Națională », a câte 500 lei, nominative.

53. Nouă titluri a 50.000, lei Renta Improprrietărirea 5% din 1922.

54. 24 titluri a 20.000 lei, Renta Improprrietărirea 5% din 1922.

55. 217 titluri a 10.000 lei fiecare, Renta Improprrietărirea 5%—1922.

56. Șapte acțiuni « Astra Română » a 500 lei, cu cuponul Nr. 27.

57. Douăzeci și cinci acțiuni « Astra Română » a 5000 lei fiecare, valoare nominală la purtător, cu cuponul dela Nr. 27.

58. 503 taloane de cupoane foi « Astra Română » dela câte o acțiune a 500 lei la purtător și

59. Douăzeci și patru taloane de cupoane a câte un titlu a 5000 lei, de 10 acțiuni « Astra Română ».

Drept care am dresat prezentul inventar, astăzi 13 Martie 1935, cuprinzând 59 (cincizeci și nouă) articole, inventar care s'a semnat de noi și de d-l Prim Grefier Ap. Mihăescu, care ne-a asistat la această operațiune.

Jude supleant, (ss) *V. Periejeanu*

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

(L. S.)

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal cu Nr. 1722/935, se legalizează de noi.

Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

(L. S.)

ROMÂNIA
Tribunalul Ilfov Secția IV-a C. C.
Dosar Nr 1722/935

INVENTAR II

De averea mobilă găsită într'o ladă de fier din camera Muzeului, din imobilul din București, Str. Anastase Simu (fost Mitropolitul Șaguna) Nr. 7, avere rămasă de pe urma defunctului Anastase Simu, făcut de noi astăzi 29 Martie 1935.

1. Un titlu de creanță al lui Anastase Simu, către Anton Grigorescu, în valoare de lei 310.000.

2. O creanță (act de vânzare) din 20 Februarie 1934, împotriva d-lor Anton și Petre Grigorescu, de 600.000 lei.

3. Un contract de asociație vizat la Nr. 23.203/934, între Anastase Simu și d-lor Anton și Petre Grigorescu, pentru exploatarea m-șiei Fleașca din județul Brăila.

4. Opt titluri a 5 acțiuni « Reșița » a 2.500 lei bucata valoare nominală.

5. Șapte zeci și șapte titluri, acțiuni a 500 lei « Astra Română » fără cupoane.

6. Patruzeci și patru titluri « Reșița » a 10 acțiuni valoare nominală de câte 5.000 lei, cu cuponul Nr. 11.

7. Două titluri a câte 10 acțiuni de câte 500 lei « Astra Română » fără cupoane.

8. Două sute patruzeci și șase acțiuni « Astra Română » a 500 lei, toate fără cupoane.

9. Două titluri a câte 5 acțiuni de 500 lei « Banca Generală a Țării Românești », cu cuponul pe 1931.

10. Nouăsprezece titluri a câte 10 acțiuni de câte 500 lei « Banca Generală a Țării Românești », cu cuponul pe 1931.

11. Cincisprezece acțiuni a 500 lei « Banca Generală a Țării Românești », cu cuponul pe 1931.

12. Douăzeci titluri a 5 acțiuni de câte 500 lei « Banca Generală a Țării Românești », cu cuponul pe 1931.

13. Zece titluri a 10 acțiuni de 500 lei « Banca Generală a Țării Românești », cu cuponul pe 1931.

14. Nouăzeci acțiuni a 500 lei « Marmorosch Blank » cu cuponul pe 1931.

15. Patru titluri de 10 acțiuni, a 500 lei « Banca Marmorosch Blank » cu cuponul pe 1931.

16. Douăzeci și patru titluri de 5 acțiuni unul, a 500 lei « Banca Marmorosch Blank » cu cuponul pe 1931.

17. Zece bonuri « Casa Rurală », de câte 1.000 lei, cu cuponul 1 Ianuarie 1935.

18. Douăzeci și șase bonuri « Casa Rurală », de câte 5.000 lei, cu cuponul 1 Ianuarie 1935.

19. Douăsprezece titluri de câte 10 acțiuni a 500 lei, « Cartea Românească », cu cuponul 1 Mai 1934.

20. Opt titluri « Creditul Funciar Român », din București de câte 10.000 lei 5% cu cuponul pe 1 Ianuarie 1933.

21. Nouăsprezece titluri « Creditul Funciar Român » din București, de câte 5.000 lei, 5% cu cuponul pe 1 Ianuarie 1933.

22. Zece acțiuni « Steaua Română » de câte 500 lei valoare nominală, cu cuponul Nr. 33.

23. Una sută patruzeci și trei acțiuni, « Creditul Minier » a câte 10 acțiuni de câte 500 lei, cu cuponul pe 1933.

24. Patrusprezece titluri « Creditul Minier » de câte 5 acțiuni a câte 500 lei, cu cuponul pe 1933.

25. Cinci certificate provizorii « Sub Solul Român » cu Nr. 10,447, 16.520, 16.521, 16.528 și 16.529/924, a câte 20 acțiuni de câte 250 lei, valoare nominală.

26. Cinci titluri a câte 500 lei « Petrolul Românesc » cu cuponul pe 1928.

27. Două titluri a câte 500 lei « Petrolul Românesc », cu cuponul pe 1928.

28. Șapte titluri « Petrolul Românesc », a câte 5.000 lei cu cuponul pe 1927.

29. Patru certificate provizorii « Petrolul Românesc », a câte 5 acțiuni, a 500 lei acțiunea.

30. Unsprezece certificate provizorii « Petrolul Românesc » a câte 10 acțiuni, de câte 500 lei acțiunea.

31. Zece titluri a 10 acțiuni de câte 500 lei acțiunea, « Leonida et Compania », cu cuponul pe 1930.

32. Cincizeci și cinci titluri de câte 20 acțiuni, « Creditul Rural », a 500 lei acțiunea, cu cuponul pe 1932.

33. Două titluri de câte 10 acțiuni « Creditul Rural », a 500 lei acțiunea, cu cuponul pe 1932.

34. Un titlu de 5 acțiuni « Creditul Rural », a 500 lei acțiunea cu cuponul pe 1932.

35. Zece acțiuni de câte 500 lei « Creditul Rural », cu cuponul pe 1932.

36. Douăzeci și opt titluri a câte 50 acțiuni de câte 500 lei acțiunea « Franco Română », cu cuponul pe 1929 și

37. Scrisoarea Băncii « Creditului Lionais din Paris, din 18 Decembrie 1934, constatând în favoarea lui Anastase Simu un sold creditor de 32.130 franci francezi.

Drept care am dresat prezentul inventar, astăzi 29 Martie 1935, inventar care conține 37 (treizeci și șapte) articole, care au fost lăsate pe loc în lada de fier, pe care am încuiat-o cu cheia cea mare și cu două lăcăte, iar cheile s'au ridicat de noi și s'au predat d-lui Prim Grefier, care ne-a asistat la această operație spre păstrare.

Jude Supleant, (ss) *V. Periețeanu.*

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

GREFFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal cu Nr. 1722/935, se legalizează de noi.

Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu.*

(L. S.)

SUPLIMENT DE INVENTAR

Făcut după declarația executorilor testamentari ai defunctului Anastase Simu, anume Constantin C. Stoicescu și Marius Bunescu, azi 20 Iunie 1935.

1. Sold creditor la Banca Comercială Română din București lei 587.114 numerar.

2. Sold creditor la sus zisa Bancă, franci francezi 108.298 și

3. Lire Sterline 231,4 tot la sus zisa Bancă, sume care se cuvin defunctului Anastase Simu.

Drept care am dresat prezentul supliment de inventar, astăzi 20 Iunie 1935, după declarația executorilor testamentari mai sus numiți, inventar care s'a semnat de noi și de către d-l Prim Grefier Ap. Mihăescu, care ne-a asistat la această operațiune.

Jude Supleant, (ss) *V. Periețeanu*.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

Executori
testamentari

{ (ss) *Const. C. Stoicescu*
 executor testamentar al defunctului *A. Simu*.
 (ss) *Marius Bunescu*
 executor testamentar al defunctului *A. Simu*.
 Bulevardul Tache Ionescu, 9.

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal cu Nr. 1.722/935, se legalizează de noi pe timbru legal.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*.

(L. S.).

Dosar Nr. 1722 935.

INVENTAR III

De averea mobilă situată în imobilul din București, la ultimul domiciliu al defunctului Anastase Simu, din Str. A. Simu Nr. 7, cum și de averea imobilă rămasă de pe urma sus numitului defunct, inventar care s'a făcut după declarația executorilor testamentari Const. C. Stoicescu și M. Bunescu.

AVERE MOBILIARĂ ¹⁾

Vestibul

1. 2 pedestale, *cu vase de marmoră.*
2. 1 *cuier cu oglindă.*
3. Femeie dormind, bronz de Chiciu.
4. 1 *pedestal de bronz cu sfeșnic.*
5. 2 *vase de porțelan pentru umbrele.*
6. 1 peisagiu, ulei de Voinescu,.
7. 1 *lampă de vestibul.*

Hall

8. 1 pedestal de marmoră gris.
9. Bustul Doamnei Simu, platur de Bourdelle.
10. 1 pedestal de lemn cu statueta.
11. 1 pedestal de faianță.
12. 2 pedestale de marmoră *cu 2 vase.*
13. 1 pedestal de metal chinezesc.

¹⁾ Obiectele *subliniate* au trecut în posesia familiei; iar cele nesubliniate, în posesia Muzeului.

14. Copil plângând, marmoră de Vichy.
15. Femeie dormind, nud marmoră.
16. 4 *taburete de lemn*.
17. 2 *fotolii de lemn*.
18. 6 *perechi perdele de pluș verde*.
19. *Canapea, trei fotolii și 2 scaune de creton*.
20. 1 *masă de lemn*.
21. 1 *masă de lemn* cu 38 piulițe de bronz.
22. 1 *Bahut de lemn sculptat, cu diferite bibelouri*.
23. 1 *dulap cu vitrină de lemn sculptat, câteva bibelouri*.
24. Bust de copil, Majolică.
25. 6 *perini diferite*.
26. 3 *vase diferite*.
27. 3 *covoare*.
28. 1 *lustru cu 5 brațe, p. lămpi de gaz*.
29. Țigancă, aquarelă de Satmari.
30. Desemn, de F. Masot.
31. Madonă, aquarelă de Zampiga.
32. *Diferite reproduceri cromolitografice*.
33. Iarna, ulei de Artachino.
34. Sat, ulei de Ionescu Doru.
35. Case, ulei de Petroff.
36. Mahala, ulei de Alpar.
37. Câine la gârlă, ulei nesemnăt.
38. Spate de femei, ulei de Chotiau.
39. Venezia, ulei de Bunescu.
40. Peisagiu, ulei de Mütznér.
41. Coline, ulei de N. Constantinescu.
42. Muncitor, ulei de Dupré.
43. Bărți, ulei de Deshayes.
44. Compoziție, (copie) ulei din școala lui Rubens.
45. Alee de fagi, ulei de Bunescu.
46. Peisagiu, ulei de N. Constantinescu.
47. *Un doge, reproducere în cadru*.
48. Vas cu flori, ulei de Chotiau.
49. 2 aquarele, soldați de Chotiau.
50. Bou culcat, ulei de Dupré.
51. 2 lăutari, schiță de Schweijter C.

52. Pere, ulei de Bunescu.
53. Turnuri, aquarelă de Adelhard.
54. Fata cu crini, ulei de Artachino.
55. Făt frumos, aquarelă de Teișanu.
56. 2 fete, ulei de Baltazar.
57. Casă în soare, ulei de Teișanu (pastel).
58. Țărani la masă, ulei de Schweitzer C.
59. Turnul bisericei, ulei de Basarab.
60. Vacă la câmp, ulei de Dupré.
61. Cosașul, ulei de Hermanjat.
62. Cap de femeie, ulei de Pătrașcu.
63. Stânci, ulei de Girardet.
64. 2 peisagii, nesemnate, ulei.
65. Interior, ulei de Girardet.
66. Bust de femeie, ulei nesemnat.
67. Peisagiu marin, ulei de Gudin.
68. Peisagiu marin, aquarelă de Proch.
69. Feresatră, ulei de Rosier.
70. Peisagiu, ulei nesemnat.

Sufragerie

71. 1 masă mare cu 12 scaune.
72. 1 masă mică.
73. 2 bufete.
74. 3 pedestale de lemn.
75. 1 per. perdele de ștofă.
76. 1 lustru cu 5 brațe pentru lămpi de gaz.
77. 5 covoare.
78. Diferite vase și bibelouri.

Salon

79. 1 birou sculptat.
80. 4 fotoliuri cu piele.
81. Scaun de birou.
82. 5 scaune de lemn sculptat.
83. 1 fotoliu de lemn sculptat.
84. 1 dormeuză verde cu patru perini.
85. 1 canapea roz cu 4 perini

86. 1 *fotoliu pluș roșu.*
87. 2 *fotoliuri cu ștofă.*
88. 4 *scaune roz.*
89. 3 *taburete de lemn.*
90. 1 *Bahut mare cu placă de marmoră.*
91. 1 *oglină mare în cadru aurit.*
92. 1 *ceasornic mare decorativ.*
93. 2 *șfetnice mari decorative.*
94. 1 *lampă mare de petrol.*
95. *Mai multe fotografii și obiecte de familie.*
96. 1 *călimară bronz.*
97. 3 *bronzuri de birou.*
98. 10 *covoare.*
99. 2 *perechi de perdele.*
100. 4 *mese mici de salon.*
101. *Diferite casete și vase pentru flori.*
102. 3 *sfeșnice.*
103. *Diferite statuete de bronz, reproduceri.*
104. 1 *oglină octagonală.*
105. 3 *tablouri brodate.*
106. 1 *lustru mare cu 12 brațe pentru lămpi de gaz.*
107. 1 *lustru de lemn cu 5 brațe.*
108. 1 *Bahut mic pentru cărți.*
109. 1 *cruce « Răstignirea », lemn pictat.*
110. 1 *tablou ulei, « Răstignirea ».*
111. 1 *Evangheliar, cu 4 evanghelii.*
112. *Diferite icoane de lemn. (6)*
113. 8 *pedestale de marmoră.*
114. 4 *pedestale de lemn.*
115. 1 *pedestal de stuc*
116. *« Noaptea » bronz de Polet, cu pedestal de lemn.*
117. *Bustul lui A. Simu, bronz de Bourdelle.*
118. *Bustul lui P. Simu, relief de Paciurea.*
119. *Bustul lui A. Simu, bronz de Storck.*
120. 3 *eclesiaști, ceară de Gănescu.*
121. 1 *crucifix de bronz.*
122. 1 *relief german, ivoriu.*
123. *Portret de femeie, ulei de Mirea.*

124. Portret de femeie, de Solaro.
125. Piesagiu de munte, ulei de Murnu.
126. Portret de femeie, pastel oval de Bourdelle.
127. Chrisanteme, ulei de Bunescu.
128. Herghelia, ulei de Henția.
129. Pe sofa, aquarelă de Rodica Maniu.
130. Ruine, ulei de Henția.
131. Pești, ulei de Miracovici.
132. Femeie pe sofa, ulei de Ragot.
133. Faleză la mare, ulei de F. I. 1880.
134. Iarna, ulei de Bunescu.
135. Peisagiu la Munte, de Murnu.
136. Cetate, ulei de Biju.
137. Trandafiri, ulei de Chotiau.
138. Cavaler, ulei de Charlemont.
139. Femeie în parc, ulei de Tătărescu.
140. Femeie în verde, ulei nesemnat.
141. Faleză la mare, ulei de Florian.
142. Popas, ulei de Pierrey.
143. Flori, ulei de Luchian.
144. Cavaler, ulei de Grigorescu.
145. 2 flori de Pastour.
146. Bretonnă, tempera de Milcendeau.
147. 5 diferite desemne.
148. 4 tablouri mici nesemnate.
149. Nud de femeie, pastel de Solaro.
150. Cetatea Albă, de Bunescu.
151. Portret de femeie, pastel de Stengel.
152. Iarnă, aquarelă de A. M.
153. La Munte, aquarelă de Hermanjeat.
154. Țigancă, pastel de Teișanu.
155. Vas cu flori, ulei de Elena Popeia.
156. Cap, aquarelă de Chotiau.
157. Barcă pe mare ulei de Pastour.
158. Benedictin, ulei de Jaques.
159. 2 ștejari, aquarelă de Oeser.
160. In fața oglinzii, copie de Tătărescu.
161. Interior, aquarelă de Chotiau.

162. Nud cu papagal, ulei de Réol.
163. Cap, ulei de Petrașcu.
164. 3 oi, ulei de Flacheron.
165. Peisagiu, ulei de Vermont.
166. Femeie citind, de Strâmbu.
167. Casă la marginea apei, ulei de Pierey.
168. Peisagiu, ulei de Duprô.
169. Cavalcadă, ulei nesemnat.
170. Peisagiu, tempera de Blaylé.
171. Cap. patru de Chiciu.
172. 2 tineri cu sapa, patru de G. Tudor.
173. Natură moartă, de Angheluță.
174. Portret, ulei de Schmierer-Roth.
175. Natură moartă, ulei de Bâșcu.
176. Autoportret, de Scuratoschi.
177. Natură moartă, ulei de Zlotescu.
178. Interior, ulei de Hristoff.
179. 24 picturi pe sticlă arsă la ferestre.
180. 1 vitrină mare cu diferite bibelouri.
181. 1 vitrină mare cu diferite antichități.
182. 1 bibliotecă cu 10 rafturi, *cărți de literatură, drept, știință, artă* și diferite reviste.

Bae

183. 2 oglinzi venețiene, *bae, covor.*
184. *Dulap, 2 mese toaletă, trei brațe pentru lămpi de gaz.*

Dormitor

185. 1 *dulap cu oglinzi.*
186. 1 *pat cu saltea și somieră.*
187. 2 *perechi perdele de stofă.*
188. 1 *scrin cu oglinzi.*
189. 1 *oglinză mică.*
190. 1 *chaiselongue cu 3 părți.*
191. 2 *scaune și patru măsuțe.*
192. Diferite icoane (6), *sfeșnice și fotografii.*

Boudoir

193. 1 *Chaise longue.*
194. 1 *birou mic.*

195. 3 *măsuțe*.
 196. 1 *oglinďă*.
 197. *Perdele pictate*.
 198. Tavanul pictat, de M. Stănescu.
 199. 2 *brațe pentru lămpi de gaz*.
 200. *Diferite fotografii de familie*.

Salonașul

201. 2 *canapele*.
 202. 4 *fotoliuri*.
 203. 6 *scaune*.
 204. 2 *mese și una consolă*.
 205. 1 *paravan*.
 206. 3 *covoare*.
 207. 1 *pedestal cu vas de flori*.
 208. 3 *pedestale diferite*.
 209. 1 *lustru cu 6 brațe pentru gaz*.
 210. *Bibelouri, sfeșnice și fotografii*.

Pe scară

211. Peisagiu, ulei de Ionescu-Doru.
 212. Peisagiu, ulei de Ion Voinescu.
 213. Peisagiu, aquarelă de Humbert.
 214. Căine, desemn de Agasse.
 215. Piesagiu, ulei de Galien Loloue.
 216. Piesagiu, ulei nesemnăt.
 217. Om săpând, ulei de Stoica.
 218. Piesagiu, ulei de M. Georgescu.
 219. Natură moartă, ulei de Iorgulescu-Ior.
 220. Piesagiu, ulei de Chotiau.
 221. Portret, ulei de Trigoulet.
 222. Călugăr în extaz, nesemnăt.

La etaj, pe sală

223. 3 *tablouri de familie*.
 224. Schweitzer C.: ulei, peisagiu.
 225. Schweitzer: la cârciumă, ulei.
 226. Satmari C.: schiță, (aquarelă).
 227. Mathan R.: în ședință, ulei.

228. Diferite icoane vechi (3).
 229. Neylies; studiu, ulei.
 230. Un beduin, ulei nesemnat.
 231. Studiu de portret, ulei nesemnat.
 232. O schiță, ulei nesemnat.
 233. Un nud, ulei nesemnat.
 234. Desemn nesemnat.
 235. G. Giorgio, peisagiu, ulei.
 236. 4 mese, un dulap, 7 scaune.

Dormitorul

237. 1 pat, oglindă, dulap, lavoar.
 238. Birou, 3 scaune, 1 per. perdele.
 239. Interior, aquarelă de Chotiau.
 240. 1 lampă pentru gaz.
 241. Fotografii de familie.

Camera Muzeului

242. Un dulap pentru clișee.
 243. 4 mese.
 244. 1 pedestal de granit.
 245. Diferite rame goale și icoane (5).
 246. Nud de Max Chotiau.
 247. Desemn de Tielenhans.
 248. Natura moartă, ulei de Baculescu.
 249. Peisagiu, ulei nesemnat.
 250. La moși, ulei de Vintilescu.
 251. 2 busturi, ulei de Henția.
 252. 2 naturi moarte, ulei de Solaro.
 253. Un desen de Steurer Maria Ciurdea.
 254. Natură moartă, ulei de Lucasievici.
 255. Trandafiri, ulei de Zlotescu.
 256. Un bivuac, ulei de Henția
 257. Macedoneancă, ulei de Kimon Loghi.
 258. Peisagiu, ulei nesemnat.
 259. 2 aquarele de Chervin.
 260. 2 deseme de Schweitzer Cumpănă.
 261. Călugăr, ulei de Artachino.
 262. Ladă de fier (veche).

Bucătăria

263. *Cu două mașini, mesele.*
 264. *Vasele și cele necesare.*

Oficiu

265. *Cu un dulap și mesele necesare.*

Spălătoria

266. *Cu cele necesare.*

Camera

267. *Cu rafturi și mese necesare.*

Două dormitoare pentru servitori

268. *Cu două paturi, un dulap etc.*

AVERE IMOBILIARĂ

269. Imobilul din București Str. Anastase Simu, Nr. 7.

270. Un imobil în Sinaia Str. Brătianu Nr. 44, denumit « Villa Simu » și

271. Moșia cu conacul ei, din comuna Colonel Grigorescu (fostă comuna Fleașca) jud. Brăila în întindere de 660 hectare.

Drept care am dresat prezentul inventar, azi 29 Martie 1935, după declarația executorilor testamentari Const. C. Stoicescu și M. Bunescu, inventar care conține 271 (două sute șaptezeci și unu) articole, care s'a semnat de noi, de executorii testamentari și de d-l Prim Grefier Al. Mihăescu, care ne-a asistat la această operațiune.

Jude Supleant, (ss) *V. Perieșeanu.*

Executori testamentari, (ss) *Const. C. Stoicescu.* (ss) *M. Bunescu.*

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal cu Nr. 1.722/935, se legalizează de noi.

Prim Grefier, (ss) *Ap. Mihăescu.*

(L. S.)

Acceptarea de către Stat, prin Ministerul Cultelor și Artelor, a întregii averi mobilă și imobilă donată de Anastase Simu la trecerea sa din viață, s'a făcut prin Inaltul Decret Regal Nr. 1.150 din 17 Aprilie 1935. Iar Ministerul a fost pus în posesia acestei averi, prin jurnalul Nr. 12.977 din 20 Iunie 1935 al Tribunalului Ilfov secția IV-a C. C. Vezi dosarul Nr. 1.722/935.

COPIE

Dosar Nr. 1722/935

TRIBUNALUL ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Jurnal Nr. 12.977, 20 Iunie 1935

TRIBUNALUL.

Având în vedere cererea făcută de către Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor, prin petiția înregistrată la Nr. 23.741 din 4 Iunie 1935, prin care solicită trimiterea în posesiune de drept asupra averii succesoriale prevăzută în inventarele dela dosar, dresate de către d-l Judecător Supleant V. Periețeanu la datele de 13 Martie 1935 și 29 Martie 1935, cum și suplimentul de inventar din 20 Iunie 1935, — avere rămasă de pe urma defunctului Anastase Simu, aceasta pe baza testamentului olograf din 15 Octomvrie 1934 și a Inaltului Decret Regal cu Nr. 1.150 din 17 Aprilie 1935, prin care s'a autorizat acceptarea acestui legat universal;

Având în vedere că la această secțiune se află deschisă succesiunea defunctului Anastase Simu, care face obiectul dosarului Nr. 1.722/935, iar din extractul cu Nr. 418/1935, eliberat de Primăria Municipiului București, Oficiul Stării Civile Sectorul I Galben, se constată că susnumitul a încetat din viață la data de 28 Februarie 1935;

Având în vedere că prin jurnalul Nr. 5.170 din 9 Martie 1935, rezultă că a fost delegat d-l Judecător Supleant al acestei secțiuni cu facerea inventarierii averii rămase de pe urma susnumitului defunct, precum și cu audierea martorilor în dovedirea numărului și gradului moștenitorilor rămași de pe urma susnumitului defunct.

Având în vedere că în executarea acestei delegațiuni și la stăruința părților interesate, d-l Judecător Supleant a întocmit inventarele dresate la dosar, inventare care poartă data de 13 Martie, altele două

poartă data de 29 Martie 1935 și suplimentul de inventar cu data de 20 Iunie 1935 iar la data de 16 Mai 1935, a audiat sub prestare de jurământ, pe martorii Emil Marcovici și I. Galbagiari, ale căror depozițiuni s'au atașat la dosar.

Având în vedere că din jurnalul acestui Tribunal cu Nr. 10.715 din 25 Mai 1935, se constată că de pe urma defunctului Anastase Simu, nu au rămas nici descendenți și nici ascendenți.

Având în vedere că defunctul Anastase Simu, prin testamentul olograf cu data de 15 Octomvrie 1934, dată pe când se afla încă în viață, a dispus ca întreaga sa avere mobilă și imobilă, să rămână Ministerului Artelor și Cultelor, — petiționarul de astăzi, — cu obligațiunea ca acest Minister să procedă în primul rând la executarea dispozițiilor prevăzute în acest testament, în care scop a numit executori testamentari pe d-lor: L. Mrazec, Președintele Academiei Române, pe Constantin Stoicescu, avocat din București și pe M. Bunescu, Pictor, Directorul Muzeului Simu, executori testamentari cari au îndatorirea să vegheze spre aducerea la îndeplinire a ultimei voințe manifestată prin sus menționatul testament de către sus zisul defunct.

Având în vedere că prin Inaltul Decret Regal cu Nr. 1.150 din 17 Aprilie 1935, depus în copie la dosar, se constată că petiționarul Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelor, a fost autorizat să accepte legatul universal ce i s'a lăsat de către defunctul Anastase Simu, prin testamentul olograf din 15 Octomvrie 1934, mai sus menționat, consistând din întreaga avere succesorală, mobilă și imobilă, formând « Fundațiunea Anastase Simu », cu satisfacerea tuturor sarcinilor impuse prin testament și prin codicilele din 26 Octomvrie 1934, 5 Ianuarie 1935, și 10 Ianuarie 1935;

Având în vedere că în ce privește taxele succesoriale cuvenite Statului la această succesiune, din adresa dela dosar Nr. 80.452 din 15 Iunie 1935, a Ministerului de Finanțe, Direcțiunea Timbrului și Succesiunilor, se constată că Ministerul nu se opune la trimiterea la cerere — în posesia averii rămase de pe urma defunctului Anastase Simu, întru cât față de dispozițiunile testamentului, nu se datorează fiscoșului niciun impozit succesoral la această avere.

Având în vedere că față de considerațiunile arătate mai sus, pe baza testamentului olograf lăsat de susnumitul defunct cum și pe baza dispozițiilor art. 891 din codul civil, găsește că această cerere este întemeiată și deci în atare caz urmează a fi admisă.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

Admite cererea făcută de Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor, prin petiția înreg. la Nr. 23.741 din 4 Iunie 1935, în calitate de legatar universal al defunctului Anastase Simu, și în consecință:

Trimite în posesiune de drept pe sus zisul Minister, asupra întregii averi mobile și imobile rămasă de pe urma defunctului Anastase Simu și prevăzută în cele trei inventare dela dosar dresate de către d-l Judecător Supleant V. Periețeanu dela acest Tribunal, unul la data de 13 Martie 1935, și alte două la data de 29 Martie 1935, cum și în suplimentul de inventar cu data de 20 Iunie 1935.

Dat în camera de consiliu, azi 20 Iunie 1935.

C. I. (ss) *C. Ionescu.*

(ss) *I. Simionescu-Anastasiu.*

Prim Grefier, (ss) *Al. Mihăescu*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA IV-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestu Tribunal cu Nr. 1.722/935, se legalizează de noi, anulându-se timbru legal.

Prim Grefier, (ss) *Al. Mihăescu.*

(L. S.)

FONDUL ANASTASE SIMU

Conformându-se cererilor testamentare ale donatorului, Ministerul Cultelor și Artelor a înființat în 1935 o Fundație, care să administreze, să întrețină, și să îmbogățească instituțiile de artă fondate de Anastase Simu.

Conducerea acestei Fundațiuni a fost încredințată celor trei executori testamentari, împreună cu fratele donatorului, și cu un reprezentant al Ministerului, care este directorul Contenciosului acestui Minister.

Regulamentul pentru administrarea acestei Fundațiuni, intitulată de Contencios: « Fondul Anastase Simu », a fost aprobat prin Înaltul Decret Regal Nr. 1.819 din 10 Iulie 1935, publicat în *Monitorul Oficial* Nr. 159 din 15 Iulie 1935, și are următorul conținut:

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII, AL CULTELOR ȘI ARTELOR

Prin decretul regal Nr. 1.819 din 10 Iulie 1935, se aprobă regulamentul de administrare a fondului « Anastase Simu », constituit de defunctul Anastase Simu, prin testamentul său olograf din 15 Octomvrie 1934.

REGULAMENT PENTRU ADMINISTRAREA « FONDULUI ANASTASE SIMU »

I

Constituire-destinație

Art. 1. — Intreaga avere lăsată Ministerului Cultelor și Artelor de către defunctul Anastase Simu, prin testamentul său olograf din 15 Octomvrie 1934 și codicilul din 26 Octomvrie 1934, constituie după

achitarea legatelor particulare și a datoriilor, un fond inalienabil, denumit « Fondul Anastase Simu ».

Sediul administrației fondului va fi în Str. Anaștașe Simu Nr. 7, la Direcția Muzeului Simu.

Art. 2. — Acest fond are următoarea destinație:

a) Intreținerea și dezvoltarea Muzeului Simu și a Casei-Simu-Muzeu din București;

b) Înființarea la timpul oportun și întreținerea Muzeului Simu din Sinaia;

c) Achiziționarea de opere de artă;

d) Distribuirea premiilor « Anastase și Elena Simu ».

II

Administrația

A. Organe de conducere

Art. 3. — « Fondul Anastase Simu » se administrează de Ministerul Cultelor și Artelor printr'o comisiune compusă din cinci persoane, numite prin decret regal, pe baza raportului ministrului.

Art. 4. — Conducerea tehnică și administrativă a « Muzeului Simu » și « Casei-Simu-Muzeu » din București, o are directorul muzeului și Casei-Simu-Muzeu, care face parte de drept din comisiunea de 5 persoane, prevăzute la art. precedent.

El este funcționar public, supus dispozițiilor statutului funcționarilor publici și se numește prin decret regal dintre artiștii plastici cu reputație recunoscută.

Este organul executiv al comisiunii și al ministerului și reprezentantul fondului, atât față de minister, cât și față de terți, semnând în numele ministerului toate actele de administrație și gestiune care privesc fondul.

Art. 5. — La punerea în aplicare a prezentului regulament, prima comisiune se va compune din executorii testamentari, instituiți de defunct, fratele defunctului, un membru al Contenciosului ministerului și actualul director al Muzeului Simu.

Art. 6. — În caz de vacanță a vreunui loc în comisiune, ministerul va numi un nou membru, pe o perioadă de 5 ani, de pe o listă de trei persoane, recomandate de comisiune. Vechii membri pot fi realeși. În caz de descompletare a comisiunii, în proporție de 3/5, ministerul o va completa din oficiu.

Administrația fondului va avea personalul administrativ și de serviciu necesar prevăzut în buget.

B. Funcționare

Art. 7. — Comisiunea administrează « Fondul Anastase Simu », în numele ministerului, în modul și cu destinația prevăzute de testament.

Averea fondului va fi trecută într'un registru inventar, ținut de administrație.

Art. 8. — Toate valorile mobiliare vor fi transformate în rentă de Stat, ce se va depune la Casa de Depuneri și Consemnațiuni.

Se va păstra la Casa de Depuneri, în numerar, numai suma necesară pentru acoperirea cheltuielilor bugetare pe un an.

Moșia se va exploata prin arendare, pe bază de licitație publică sau prin dare în dijmă.

Art. 9. — Comisiunea nu poate face acte de dispoziție și nici încheia contracte, din care să rezulte un venit sau o cheltuială, fără aprobarea prealabilă a ministerului. Actele de administrație se hotărăsc de comisiune și se execută de director.

Comisiunea va ține ședințe ori de câte ori va fi nevoie, fiind convocată de director. Hotărârile se vor lua cu majoritate de voturi. Se va încheia un proces-verbal de ședință ce se va trece într'un registru special. Toate procesele-verbale vor fi înaintate ministerului, spre examinare și aprobare.

C. Bugetul

Art. 10. — Toate veniturile fondului și cheltuielile necesare pentru administrarea sa, cât și pentru îndeplinirea scopului testatorului, vor fi prevăzute într'un buget.

Art. 11. — Anul bugetar începe la 1 Aprilie, odată cu bugetul Statului.

Comisiunea întocmește până la 1 Martie al fiecărui an, proiectul de buget pentru exercițiul viitor și îl înaintază ministerului spre aprobare. Odată cu bugetul se prezintă ministerului spre verificare contul de gestiune pe anul expirat.

Bugetul pe restul anului 1935/936, se va întocmi după prima ședință de constituire a comisiunii.

Art. 12. — Comisiunea poate dispune numai de creditele prevăzute în buget, în felul următor:

a) Cheltuelile până la 10.000 lei se angajează, ordonancează și lichidează de director;

b) Cheltuelile între 10.000 și 100.000 lei se ordonancează și lichidează de director, cu aprobarea comisiei;

c) Cheltuelile peste 100.000 lei se ordonancează și lichidează de director, cu aprobarea ministerului.

Art. 13. — Sumele necesare pentru acoperirea cheltuelilor bugetare, se ridică dela Casa de Depuneri, din numerariul disponibil, pe baza ordinelor de plată, semnate de director.

III

Cumpărări de opere de artă și acordare de premii

Art. 14. — Suma rezultată din vânzarea bijuteriilor defunctului Anastase Simu se transformă în efecte de Stat, ce se depun la Casa de Depuneri și Consemnațiuni. Din valoarea cuponului, precum și din excedentul anual al întregului fond, se vor cumpăra opere de artă, de pictură și sculptură de reală valoare artistică, pentru îmbogățirea Muzeului și Casei-Simu-Muzeu.

Art. 15. — Cumpărarea unor asemenea opere de artă se va face de comisiune, completată cu directorul Pinacotecei Statului și directorul Muzeului Kalinderu.

Art. 16. — Premiile anuale, prevăzute în testament, se hotărăsc de juriul Salonului Oficial.

Ministrul Cultelor și Artelor (ss) *Al. Lapedatu*

COMISIUNEA DE CONDUCERE A « FONDULUI ANASTASE SIMU »

Prin Înaltul Decret Regal Nr. 1.898 din 24 Iulie 1935 publicat în Monitorul Oficial Nr. 190 din 21 August 1935, Ministerul Cultelor și Artelor a numit în Comisia de conducere a « Fondului Anastase Simu » pe domnii:

L. MRAZEC, Profesor Universitar, Președintele Academiei Române. fost ministru.

VLADIMIR SIMU, Inginer.

CONST. C. STOICESCU. Avocat, fost ministru.

OVIDIU C. C. DEMETRESCU. Avocat, directorul Contenciosului Ministerului.

MARIUS BUNESCU. pictor, directorul Muzeului Simu.

Pictorul MARIUS BUNESCU. numit director al Muzeului Simu prin D. M. Nr. 1.763 din 3 Ianuarie 1929, s'a confirmat prin același Înalt Decret Regal Nr. 1.898 din 24 Iulie 1935. (Monit. Of. 190:935) ca director al Muzeului Simu și al Casei-Muzeu-Simu din București. d-sa fiind în același timp și directorul « Fondului Anastase Simu ».

Comisiunea de conducere a «Fondului Anastase Simu», care în tot timpul celor aproape zece ani de funcționare, a lucrat totdeauna în plenul ei, nelipsind nimeni de la ședințe, nu primește nici-un jeton de prezență; căci lucrul ei desinteresat se împlinește din entuziasm și dragoste de artă.

AVEREA FONDULUI ANASTASE SIMU

a) Moșia

În inventarul moștenit de către Anastase Simu dela unchiul său Petrache, se găsea și moșia Fleașca din jud. Brăila (lângă gara Cireșu) în întindere de peste 3.000 de hectare.

După exproprierea din 1922 n'a mai rămas din această moșie decât 660 hectare, pământ arabil și islaz, ce a fost donat Statului împreună cu tot avutul lui Anastase Simu.

La moartea donatorului moșia se găsea arendată fraților Petre și Anton Grigorescu din acea comună, care vreme de peste patruzeci de ani, din tată în fiu, munciseră această moșie cu toată ardoarea plugarilor de rasă.

După expirarea contractului fraților Grigorescu, moșia a fost arendată conform legii, prin licitație publică, Obștei locuitorilor din cele două comune alăturate: Colonel Grigorescu și Cireșu, pe termen de 7 ani, contractul fiind în curs de executare.

Suma rezultată la licitație a fost de 1.050.000 lei.

Avându-se în vedere însă marile diferențe de curs provocate de războiu, ale monetei noastre, suma rezultată la licitația din 20 Iulie 1941, a fost echivalentă, atunci, cu valoarea a zece vagoane de grâu.

Astfel, suma ce se plătește anual ca arendă, este egală cu valoarea a zece vagoane de grâu.

Iar pentru anul 1943/44 venitul moșiei plătit în felul acesta, a fost după prețul oficial, de lei 2.600.000.

b) Titluri și acțiuni

Pe lângă moșia arătată mai sus, Anastase Simu a mai lăsat fundației sale, diferite titluri și acțiuni, așa cum au fost descrise în inventarul încheiat de Tribunal la moartea sa.

În conformitate cu legile Statului și cu prevederile regulamentare, aproape toate acțiunile au fost transformate în rentă de Stat, ce se păstrează la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, și din venitul căreia se execută sarcinile cerute de testament.

Fondul Anastase Simu posedă astfel la Casa de Depuneri și Consemnațiuni — la 31 Martie 1944 — următoarele rente și acțiuni, ale căror recipise se află în caseta închiriată de Fond la B.N.R.:

Rentă « Improprietărirea	5%	1922	în val. nom. de lei	8.500.000
» « Inzestrarea »	4½%	1934	» » » » »	3.279.000
» « Inz. Armatei »	4½%	1940	» » » » »	50.000
» « Reîntregirea »	4½%	1941	» » » » »	300.000
» « Unificată »	4%	1941	» » » » »	161.000
» « Unificată »	4½%	1941	» » » » »	583.000
Total rente . . .				12.873.000

Acțiuni:

410 « Banca Națională a României »	val. la cursul zilei lei	5.740.000
65 « Soc. de asig. Dacia România »	val. la cursul zilei lei	877.500
Total acțiuni . . .		6.617.500

Iar venitul acestor rente și acțiuni, în cursul anului 1943/44 a fost de lei 728.460.

c) Imobile

Moșia și titlurile arătate mai sus, sunt singurele producătoare de venit. Dar averea Fundației Anastase Simu mai cuprinde:

1. *Clădirile din București ale muzeului și casei Simu*, cu trei fațade pe străzile: Dimitrie Sturza Nr. 8, Anastase Simu Nr. 7 și Bulev. Take Ionescu Nr. 9; precum și terenul împrejmuitor în suprafață de 1793 m.p.

În lungul Muzeului Simu, spre bulevard, se află o fâșie de teren de 3,75 m. lărgime și în suprafață de circa 140 m. p. proprietatea muzeului, care s'a integrat peluzei, proprietate a municipiului, ridicându-se gardul despărțitor și ruinat, pentru ca Muzeul Simu să apară astfel liber și în toată monumentalitatea lui.

Iar cele trei statui așezate în lungul Muzeului pe peluză, sunt așezate în realitate pe terenul muzeului, la limita lui exterioară.

— Pe lângă terenul pe care se află azi Muzeul și Casa Simu, Primăria Municipiului a mai expropriat 300 m. p. — fără nicio plată — pentru lărgirea marelui bulevard. Și nu s'a rezolvat încă până azi,

nici cererea Fondului de a i se da în schimb, peluza de lângă muzeu care are o suprafață aproape egală.

2. *Vila Simu din Sinaia* — clădire și parc în suprafață de 2.230 m. p. — al cărei uzufruct pe tot timpul vieții sale, a fost lăsat nepoatei de soră a donatorului, doamna Maria-Magdalena Colonel N. Drossu.

D-sa îngrijește personal de toată întreținerea și reparațiile necesitate de curte și clădire, reconstruind și dependențele ce se ruinaseră împreună cu garajul.

Vila aceasta măreață așezată la poalele Bucegilor, are destinația să fie mai târziu: « Muzeul regional de artă națională Anastase Simu » din Sinaia.

Iar Primăria orașului Sinaia, din prinos de recunoștință care îi face cinste, a botezat încă de pe acum strada ce sue pe lângă Vila Simu, cu numele generosului donator.

Tot așa cum Primăria Municipiului București a botezat mai demult, cu numele lui Anastase Simu, strada ce trece prin fața fostei sale locuințe, actualmente Casa-Simu-Muzeu.

3. *Conacul moșiei* din comuna Colonel Grigorescu jud. Brăila, cu dependențe și curte în suprafață de circa 6.000 m. p., și care a fost închiriat d-lui Petre Grigorescu fostul arendaș, întrucât Obștea de arendare a moșiei, neputând utiliza și îngriji clădirile, acestea s'ar fi ruinat dacă ar fi fost lăsate în părăsire.

BUGETE

În conformitate cu prevederile regulamentului pentru administrarea « Fondului Anastase Simu », bugetul anual al Instituției se încheie de comisiune și se aprobă de Minister, căruia i se înaintează spre cercetare și aprobare, și darea de seamă anuală și contul de gestiune ce se încheie la finele fiecărui exercițiu financiar.

Actele acestea se trec în procesele verbale de ședință ale comisiei de conducere, și se înscriu în registrul special, după ce primesc aprobarea Ministerului.

Primul buget al « Fondului Anastase Simu » s'a întocmit după organizarea fundației, pe timpul dela 1 Oct. 1935—31 Martie 1936 și a avut la venituri și cheltueli la suma de lei 385.069

Pe exercițiul bugetar întreg 1936/37 veniturile și cheltuelile Fondului au fost de lei 791.136

Bugetul anului 1937/38 a fost de lei 676.011

» » 1938/39 » » » » 943.203

» » 1939/40 » » » » 1.058.658

» » 1940/41 » » » » 948.194

» » 1941/42 » » » » 829.176

» » 1942/43 » » » » 1.767.875

» » 1943/44 » » » » 1.778.460

» » 1944/45 » » » » 2.012.952

Aceste bugete au dat până la 31 Martie 1944 un excedent de lei 3.891.865 sumă depusă în numerar la Casa de Depuneri și Consignațiuni, și rezervată conform prevederilor testamentare, la achiziționarea de opere de artă, cu valoare muzeală, pentru Muzeul și Casa Simu.

Iar din suma aceasta, până la data de mai sus, s'au făcut cumpărături de picturi și sculpturi pentru suma de lei 1.260.000.

EXECUTAREA PREVEDERILOR TESTAMENTARE

După inventarierea de către Tribunalul Ilfov a averii lăsată de Anastase Simu, și punerea în posesie a Ministerului Cultelor și Artelor asupra acestei averi, executorii testamentari au pășit în primul rând la achitarea tuturor legatelor în numerar și efecte, așa după cum a fost ultima dorință a lui Anastase Simu.

Apoi, s'a continuat cu împlinirea celorlalte dispozițiuni și nevoi, printre care cele mai importante au fost:

— Organizarea Fundației Simu, redactându-se regulamentul și tipărindu-se în *Monitorul Oficial*, după care s'a numit Comisia de conducere a Fundației.

— Organizarea cancelariei Fundației, angajându-se un Secretar-Contabil pentru ținerea registrelor.

— Executarea dispozițiilor testamentare ale doamnei Elena Simu, care nu putuse încă a fi aduse la îndeplinire de către Anastase Simu, fie din cauza prevederilor testamentare, fie din cauza boalei și a încetării lui din viață ca e a survenit la un an după moartea soției sale.

— Depunerea la Academia Română a 400 acțiuni « Astra Română » și Rentă de Stat 5 % 1922 « Improprietărirea » în valoare nominală de lei 3.100.000, lăsate acestei înalte instituțiuni de către doamna Elena Simu, cu obligațiunea ca din venit să se tipărească opere importante referitoare la: Artă, Istorie, Științe, cu indicația: « Publicațiunile Elena Anastase Simu ».

Academia Română intrase mai înainte și cu același scop, în posesia moșiei Tufeni din județul Teleorman, în întindere de 350 hectare (după expropriere). Inșă titlurile și acțiunile specificate mai sus, se aflau la moartea lui Anastase Simu, în caseta sa dela Banca Comercială Română.

— Schimbarea treptată în rentă de Stat — prin Sindicul Bursei — a valurilor și diferitelor acțiuni din inventarul Fundației, și depunerea acestei rente, la Casa de Depuneri și Consemnațiuni.

— Depunerea la Banca Națională a României a monetelor de aur lăsate de Anastase Simu, și transformarea în rentă de Stat — prin Sindicul Bursei — a echivalentului în lei, la prețul oficial obținut pentru aceste monete.

S'au depus monetele specificate în inventarul I la Nr. 17, 18, 19, 20, 21, 22, și 42 în număr de 306; și s'au reținut cele 7 monete bizantine dela Nr. 16 al inventarului I, precum și moneda mare dela Nr. 23 al aceluiași inventar I, de oarecǎ fiind îngăurite, — deși foarte importante, — n'au interesat colecțiile B.N.R. sau ale Academiei Române, fiindu-ne cerute numai pentru valoarea aurului.

Astfel, aceste monete se află în păstrare, în caseta Fondului dela B.N.R. împreună cu o listă detaliată a conținutului lor.

-- Evaluarea prin Casa Resch, în fața Comisiunii Fondului și a delegatului Băncii Comerciale Române, a bijuteriilor doamnei Elena Simu aflate în caseta dela Banca Comercială Română.

După evaluarea și facerea formelor legale, aceste bijuterii au fost vândute prin licitație publică, în două ședințe diferite în sala de conferințe a Casei Școalelor.

Iar suma rezultată la aceste licitații a fost de lei 839,500 (cu 138.900 lei peste evaluare) din care s'a cumpărat prin Sindicul Bursei de efecte, rentă de Stat 5% 1922 în valoare nominală de lei 1.570.000 ce s'a depus spre păstrare la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, și din venitul căreia, (venit anual separat de lei 78.500) se vor cumpăra opere de artă pentru Casa-Muzeu-Simu.

— S'a luat în primire de către reprezentanții Ministerului și ai Fondului Anastase Simu, moșia și conacul din comuna Colonel Gri-gorescu, conform planului ridicat de Cadastru după exproprierie.

— S'a terminat cavoul Simu dela cimitirul Bellu.

— S'a amenajat împreună cu Primăria Capitalei, peluza de lângă Muzeul Simu. Și s'au așezat 3 statui din muzeu pe această peluză.

— S'a reorganizat Muzeul Simu, spre a corespunde cerințelor moderne de muzeografie.

— S'au verificat și completat datele referitoare la operele de artă din Muzeul Simu.

— În 1937, odată cu inaugurarea Casei-Muzeu-Simu, s'a tipărit noul catalog al Muzeului.

— S'au evaluat și asigurat (în 1939) clădirile și operele de artă din muzeu.

— S'a făcut inventarul general.

— S'a instalat caloriferul și lumina electrică în Muzeu și Casa Simu.

— S'a reparat radical Casa Simu, fiind apoi organizată în fosta locuință a donatorului, o nouă secție a muzeului.

— S'au făcut dulapuri și vitrine noi pentru cărți, desene, și obiectele de artă aplicată de mici dimensiuni.

— S'a organizat depozitul muzeului, cu rezerva de tablouri ce nu pot fi expuse din cauza lipsei de spațiu.

— După cutremurul din 1940, casa Simu a trebuit să fie din nou reparată, reparându-se atunci și tencuelile burdușite ale muzeului.

Cu prilejul aceluia cutremur au fost distruse și patru sculpturi în platură din muzeu, păgubindu-se încă și altele, împreună cu trei coloane pedestale de marmoră.

— S'a proiectat o expoziție specială de gravuri și desene, cu opere rare din colecțiile muzeului, dar din cauza lipsei spațiului, și mai apoi din cauza evacuării materialului artistic, această expoziție nu s'a putut încă desfășura.

— S'au încercat — fără rezultatul dorit — unele realizări de dezvoltare spațială a instituției, spre a i-se da posibilități de respirație viitoare, și a o feri de lăncezeala ce omoară.

Căci fondurile create pentru achizițiuni pot fi suficiente, însă spațiul de expunere din Muzeu și Casa Simu, devine în fiecare an mai strâmt.

— S'a tipărit volumul: « Actele Fundației Anastase Simu » care cuprinde toate actele oficiale ale donațiunii precum și ale conducerii instituțiilor de artă fondate și dăruite Națiunii Române de către Anastase Simu.

MUZEUL SIMU

Dacă averea lăsată de Anastase Simu prin testament, a intrat în posesia Ministerului Cultelor și Artelor după moartea donatorului survenită la 28 Februarie 1935, Muzeul Simu fusese donat Statului încă din timpul vieții fondatorului său.

Această donație s'a făcut la 17 Noemvrie 1927, când Anastase Simu a dăruit Națiunii Române, muzeul, cu tot inventarul său artistic, și cu terenul pe care era construit.

Iar la gestul de o atât de rară eleganță al lui Anastase Simu, guvernul Brătianu a răspuns participând în toată componența lui la actul solemn al daniei săvârșit cu acel prilej în muzeu, când însuși Primul Ministru al Țării împreună cu Ministrul Artelor au luat în primire în numele Statului tezaurul de artă ce intra astfel în patrimoniul Națiunii.

Apoi biurourile Camerei și Senatului, în plenul lor, au adus la rândul-le omagiile Corpurilor legiuitoare, donatorului fără pereche ce se despărțea atât de generos, din viață, de o întreagă avere în opera de artă, pe care cu destulă trudă și emoții o strânsese în timp de peste 40 de ani.

Acceptarea formală de către Stat, a acestei prime donațiuni de proporții atât de neobicinuite a lui Anastase Simu, s'a făcut prin Inaltul Decret Regal Nr. 3.204 din 12 Noemvrie 1927.

CASA-SIMU-MUZEU

Prin testamentul lui Anastase Simu, fosta sa locuință era lăsată ca uzufruct pe timp de trei ani, nepoatei de soră doamna Maria-Magdalena Colonel N. Drossu, care era și moștenitoarea tuturo: lucrurilor din casă, în afară de obiectele de artă ce reveneau muzeului.

Doamna Drossu a renunțat însă chiar din primul an la uzufructul casei. Și astfel s'au putut începe reparațiile și noile instalații care au durat toată vara anului 1936.

A urmat apoi organizarea după toate cerințele de museografie modernă a secției celei noi a muzeului, care a fost inaugurată în prezența autorităților publice și a iubitorilor de artă, sub numele ales de către donator: Casa-Simu-Muzeu, la 21 Mai 1937.

Pentru început au fost expuse la simeza noului locaș de artă cu care se îmbogățea Capitala, numai opere de artă din școala română și franceză a secolului al XIX-lea.

Spre a se stabili un raport, și spre a se consfinți, prin artă, o legătură sufletească pe care și marile personalități de peste hotare au venit s'o constate.

Casa-Simu-Muzeu este însă destinată să adăpostească în viitor, noile achizițiuni ce se fac din excedentele « Fondului Anastase Simu ».

Dar spațiul ei, de pe acum se dovedește a fi insuficient. Iar viitoarea dezvoltare a Capitalei va impune pe acest loc o clădire monumentală, care unită cu muzeul, să ducă strălucitor prin veacuri numele fericitului și nemuritorului donator.

CATALOGUL MUZEULUI

Primul catalog al Muzeului Simu, întocmit de regretatul om de litere Teodor Cornel, a fost tipărit în anul 1910 odată cu inaugurarea instituției, și este total epuizat.

Al doilea catalog, în care se cuprind toate operele de artă din cele două muzee, cu detalii în privința artiștilor și a operelor catalogate, pentru ușoara lor indentificare, a fost întocmit de Marius Bunescu directorul muzeului, și tipărit în anul 1937, odată cu inaugurarea Casei-Simu-Muzeu.

Catalogul cel nou a fost tipărit în 2000 de exemplare, din care 500 ex. au fost împărțite cu prilejul inaugurării Casei, sau trimise după aceea diferitelor personalități și instituții din Țară și Străinătate.

Restul de 1500 ex. au fost puse în vânzare în cele două muzee, pe prețul de cost.

Și au fost vândute:

dela 21 Mai 1937 la 22 Iunie 1941, exemplare 378;

dela 25 Martie 1942 la 15 Februarie 1943, exemplare 234.

Odată cu închiderea muzeului, a încetat însă și vinderea catalogului care în ultimul timp era foarte cerut de către vizitatori.

INVENTARUL MUZEULUI SIMU

La inaugurarea sa, în 1910, Muzeul Simu conținea un număr de 624 lucrări de artă.

Cu prilejul donației muzeului, în 1927, inventarul încheiat atunci cuprindea un număr de 1182 lucrări de artă, ce au fost donate Statului odată cu muzeul Simu.

După moartea lui Anastase Simu în 1935, s'au adăugat acestui inventar și lucrările de pictură și sculptură aflate în locuința donatorului, noile donațiuni particulare ce au fost trecute în catalogul tipărit în 1937, precum și plusurile trecute în catalog mai multe la același număr din cauza expunerii lor împreună. (Ex. Nr. 97, 98, 99, etc.).

Și s'a ajuns astfel la 1839 lucrări de artă din diferite școale, la care s'au mai adăugat în cursul anului 1943/44: 30 lucrări de artă repartizate Muzeului Simu din colecțiile Ministerului; 21 lucrări de artă cumpărate din fondurile Fundației Anastase Simu; și 12 lucrări de sculptură, gravură și desen, donate muzeului de către doamna Paula Neculcea mama tânărului sculptor Paul Petrea, autorul acestor lucrări, care a căzut pe front în 1942 la vârsta de 24 ani.

Muzeul Simu posedă astfel, la 31 Martie 1944, un număr de 1902 opere de artă de pictură, sculptură, gravură și desen, din următoarele școale:

583 din școala românească	436 din școala franceză
136 » » germană	107 » » italiană
57 » » elvețiană	52 » » belgiană
21 » » olandeză	13 » » spaniolă
11 » » scandinavă	7 » » engleză
6 » » japoneză	5 » » rusă
25 » » diferite școale	16 necunoscuți
35 reproduceri din antichitate	392 artă aplicată și medalii.

Pe categorii, operele de artă din Muzeul Simu sunt:

599 picturi în ulei	152 sculpturi în bronz
179 desene	25 » » marmoră
181 gravuri	14 » » majolică
114 aquarele	11 » » lemn
73 icoane	9 » » pământ ars
18 pasteluri	4 » » piatră
16 litografii	2 » » ceară
37 vitrouri	72 » » platur
4 mozaicuri	392 artă aplicată și medalii.

Și se află:

1330 în Muzeul Simu; 287 în Casa-Muzeu-Simu, și 285 în depozitul de rezervă al muzeului.

Pe lângă operele de artă de pictură și sculptură enumerate mai sus, Muzeul Simu posedă și diferite obiecte de mobilier în număr de 191 bucăți, precum și un număr de 149 coloane de marmoră, piatră, porfir, platur, lemn și ciment, pe care sunt așezate sculpturile din muzeu și Casa Simu.

Toate aceste obiecte și coloane-piedestale, sunt trecute separat și detaliat în inventarele de camere și în inventarul general al instituției.

BIBLIOTECA

Muzeul Simu posedă o neprețuită bibliotecă de specialitate ce conține un număr de 920 volume rare de artă, și se îmbogățește în fiecare an cu noile apariții în acest domeniu.

Cărțile acestea sunt cumpărate în marea lor majoritate de Anastase Simu. Iar acum, împreună și cu revistele de artă românești și străine ce vin în abonament, pot fi cercetate de toți artiștii și iubitorii de artă, în Casa-Muzeu-Simu, unde au fost strânse în dulapuri speciale, și sunt la dispoziția tuturor în orele când muzeul este deschis.

Biblioteca Anastase Simu e împărțită în 11 compartimente, astfel:

1. Artă.
2. Arta aplicată.
3. Arta religioasă.
4. Arta și civilizația bizantină.
5. Arhitectură.
6. Arheologie.
7. Monografii.
8. Reviste.
9. Dicționare de pictori.
10. Cataloage.
11. Diverse.

VIZITATORII MUZEULUI

În anul inaugurării Muzeului Simu, vizitatorii care veneau pe atunci mai mult din curiozitate, au fost în număr de 4.716.

După cinci ani :

în 1915	numărul	vizitatorilor	a	fost	de	7.827
» 1920	»	»	»	»	»	8.530
» 1925	»	»	»	»	»	17.926
» 1930	»	»	»	»	»	28.835
» 1935	»	»	»	»	»	36.410
» 1940	»	»	»	»	»	42.324

În ultimii ani numărul vizitatorilor a fost și mai mare, și s'ar fi înregistrat vizite cu totul neobișnuite dacă muzeul n'ar fi trebuit să fie închis din cauza războiului.

Firește, printre vizitatorii aceștia vor mai fi fost încă unii care nu veneau în muzeu din dragoste de artă.

Foarte mulți însă erau cercetători conștienți și iubitori ai frumuseții.

Iar printre aceștia și printre artiștii ce vin mereu ca la un izvor de inspirație proaspătă, au fost destule capete încoronate și multe personalități de cultură și artă din lumea întreagă.

Dar numărul mare și crescând al vizitatorilor muzeului Simu mai dovedește încă și altceva. Anume că gustul pentru artă și cultură s'a dezvoltat neconținut, iar necesitatea Frumuseții pătrunde din ce în ce mai adânc în masele mari ale poporului românesc.

PREMIILE ANASTASE ȘI ELENA SIMU

Anastase Simu a instituit încă dela reînființarea Salonului Oficial în 1924, un număr de premii ce se acordă anual de juriul acestui Salon, tinerelor talente ce pășesc pentru prima oară în viața atât de grea a artei.

În primii ani aceste premii au fost în număr de două, iar după moartea lui Anastase Simu s'au făcut opt.

Și s'au dat fără întrerupere dela înființare, ele fiind asigurate pentru totdeauna prin grija testamentară a donatorului.

Valoarea acestor premii a fost mai întâi de 5.000 lei, apoi de 10.000 lei fiecare.

Și sunt: trei premii de pictură, trei premii de sculptură și două premii de gravură și desen.

Întâiul artist care a obținut premiul Anastase Simu la Salonul oficial din 1924, a fost pictorul Ștefan Constantinescu, urmat în ceilalți ani de: Ionescu-Sin și Aurel Kessler, pictori; Elena Serova și Maria Beceanu, sculptori; Dimitrie Bâșcu, Octav Angheluță, Const. Scuratoschi, George Zlotescu, pictori; etc. etc.

Începând din anul 1936 premiile Simu au fost obținute de următorii artiști:

1936

Pictură: Geo Vintilescu, Alex. Padina, I. Olteanu.

Sculptură: Ion Popovici, Ion Irimescu. Puiu Anastase.

Desen: Ion Anestin; gravură: Mihail Gavrilov.

1937

Pictură: Nicolae Brana, Paraschiva Popa Frunză, Ion Gherner.

Sculptură: Vasiliu-Falti, Iacob Andrei, Ion Turească.

Desen: Mariana Petrașcu; gravură: Gh. Ceglocof.

1938

Pictură: Sorin Ionescu, Mircea Teodorescu, G. Cardaş.
Sculptură: Constanța Buzdugan, I. L. Murnu, V. Blendea.
Desen: Nicolae Lupu; gravură: Traian Apostolescu.

1939

Pictură: Ileana Rădulescu, Dimitriu-Nicolaide, Eugen Ispir.
Sculptură: Nestor Culuri, Claudia Cobizeva, Maria Grigorescu-Vasilovici.

Desen: Fifi Murnu-Filionescu; gravură: Fr. Micoș.

1940

Pictură: Vanda Sachelarie, Dem Ștefănescu, A. Secoșanu.
Sculptură: Pupi Georgescu, G. D. Anghel, C. Fărâmă.
Desen: Eugen Drăguțescu; gravură: Cristea Grosu.

1941

Pictură: Alex. Istrati, Horia Damian, A. Diaconescu.
Sculptură: Zoe Băicoianu, Ștefan Băeșan.
Desen: Miron Constantinescu; gravură: Ion Diaconescu.

1942

Pictură: Nuni Dona, Magda Nistor, Gh. Iliescu.
Sculptură: Angela Bărbulescu, Mircea Ilie, Gh. Teodorescu.
Desen: Natalia D. Istrati; gravură: Petre Buzgău.

1943

Pictură: Ilie Marineanu, Mih. Adamiu. R. Boueanu.
Sculptură: Ion Vlasiu, E. Mereanu, Aurel G. Dincă.
Desen: F. N. Roni; gravură: Eug. Popa.

EVACUAREA

La data de 15 Februarie 1943 Muzeul Simu a fost închis din cauza războiului și în conformitate cu ordinele autorităților superioare.

Conținutul muzeului, în deosebi pictura, a fost mai întâi ales și împărțit în două categorii. Prima categorie, împachetată în lăzi, cu observarea strictă a tuturor cerințelor tehnice, a fost evacuată încă de atunci la Câmpulung-Muscel, și instalată în clădirea anume aleasă și amenajată de către directorii muzeelor Simu și Toma Stelian.

Iar a doua categorie, de asemenea împachetată în lăzi, a fost păstrată în muzeu și așezată prin unghiurile tari, în așa fel ca să nu aibă nimic de suferit în cazul vreunui bombardament. În cursul lunii Februarie 1944, și partea aceasta a fost evacuată la Câmpulung, păstrându-se pe loc numai sculpturile mai greu de transportat.

Evacuarea la Câmpulung s'a făcut în cele mai perfecte condiții, cu automobilele camioane ale Ministerului de războiu, și sub conducerea directorului muzeului care a instalat lăzile cu tablouri la casa culturală dela mănăstirea Radu-Negru, luând toate măsurile trebuitoare atât în ceea ce privește buna stare a operelor de artă evacuate, cât și în ceea ce privește siguranța lor.

*

În aceleași condițiuni și în același loc cu Muzeul Simu, a fost evacuat și Muzeul Toma Stelian.

Iar cei doi directori respectivi — prin rotație — au controlat la fiecare două săptămâni patrimoniul artistic evacuat și pus sub permanentă pază tehnică a gardienilor specializați dela cele două muzee, cât și în paza unei gărzi militare vigilente dată de garnizoana locală.

CONDUCEREA MUZEULUI SIMU

Încă din Primăvara anului 1919 direcția Muzeului Simu a fost încredințată pictorului Marius Bunescu, care organizase în vremea aceea prima sa expoziție de pictură în Capitală.

Întâlnirea lui Anastase Simu, cu Marius Bunescu, fusese însă cu mulți ani în urmă, prin 1908, la München, pe timpul când pictorul se afla la studii în acest oraș unde a stat între anii 1906—1912.

Și urmasse acestei întâlniri o asiduă corespondență de ordin artistic, în lungul unui întreg deceniu, cu regăsiri în București, la Paris ori la Constanța, și cu stabilirea unor raporturi de largă apreciere și simpatie între Fondator și tânărul artist.

Incepând din 1911 și până în 1916: din München, din Paris, ori din Constanța, Marius Bunescu expusese în fiecare an la « Tinerimea Artistică » ori la « Salonul Oficial ».

Dar când artistul nu putuse veni să-și ducă singur lucrările la expoziție, Anastase Simu își luase cu multă bucurie această sarcină; înrămând ce era de înrămat, transportând ce era de transportat, sau scriind în numele artistului formularele cerute de regulament.

Nici în Moldova anilor 1916—18 — unde artistul era mobilizat pe atunci — relațiile acestea n'au încetat.

Astfel că la revederea din 1919 nimic nu era mai firesc decât precizarea unei dorinți: a Fondatorului; și angajarea unui cuvânt: al artistului.

De atunci, conlucrarea acestor doi devotați ai artei a fost permanentă, și cu egale sacrificii.

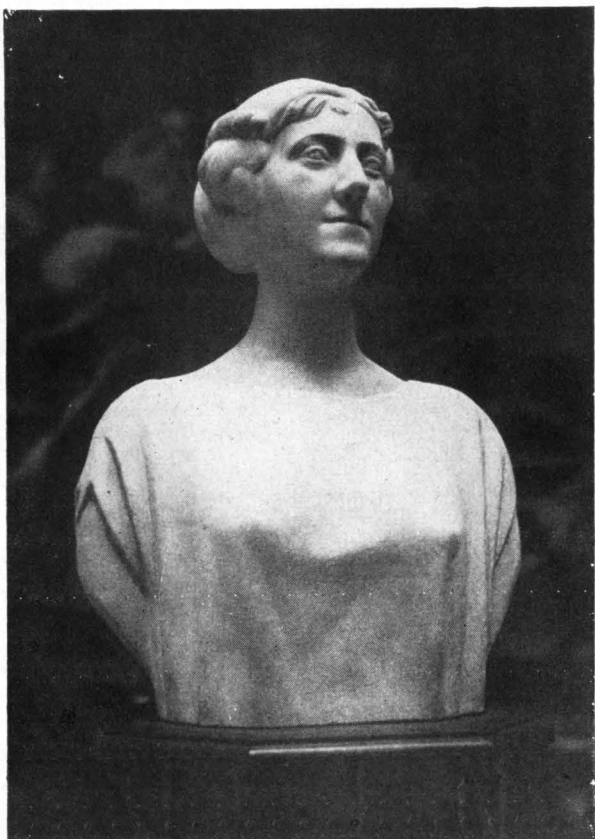
Iar permanența aceasta — trecând din viață — Anastase Simu a înscris-o și în testamentul său prin care cerea: ca Marius Bunescu, să fie cât va trăi directorul instituțiilor de artă fondate și dăruite de el Statului.

TESTAMENTUL ELENA SIMU

La 14 Noemvrie 1932 a fost nunta lor de aur.

Iar la 5 Ianuarie 1934 Elena Simu se stingea din viață, urmată curând, la 28 Februarie 1935, și de nedespărțitul ei soț Anastase Simu.

Și unul și altul au binemeritat dela Patrie, căci și-au dat averea lor pentru binele obștesc.

ELENA SIMU
Marmoră de Antoine Bourdelle

Văzut 15 Ianuarie 1934

Președinte, (ss) C. Zătreanu

TESTAMENT

Eu Elena Anastase Simu, hotărâsc cele de mai jos, relativ la întreaga mea avere, după încetarea mea din viață.

Averea mea imobilă se compune din :

Moșia Tufeni, Județul Teleorman, cu care am fost înzestrată de mult regretatul meu tată Iraclie Dumba, la căsătoria mea, 14 Noemvrie 1882. cu actul dotal autentificat de Tribunalul Ilfov Secția Notariat Nr. 1.082 din 16 Octomvrie 1882, și adică atât cât a rămas moșia, ca suprafață în urma exproprierii, a hectarelor cu pădure ce am vândut locuitorilor din Tufeni și a celor câteva hectare ce am vândut cumnataului meu Vladimir Simu.

Averea mea mișcătoare se compune din :

Renta de expropriere (1922) a moșiei mele Tufeni, acțiuni petrolifere Astra I.R.D.P., și alte efecte pe care le-am depus în caseta Nr. 702 la Bank of Roumania alături de acelea cari sunt proprietatea soțului meu și din sume de bani ce am depuse la Banca Comericala Română din București, precum și din efectele personale aflătoare în casa noastră, în care am trăit și trăim fericiți.

Asupra acestei întregi averi a mele declar că institui legatar universal pe scumpul meu soț Anastase Simu, hotărînd :

I. Las Academiei Române din București, al cărei membru de onoare este soțul meu, moșia mea Tufeni — nuda proprietate — al cărei venit îl va încasa Academia după încetarea din viață a soțului meu.

II. Venitul moșiei Tufeni și al întregii averi mișcătoare îl va lua soțul meu pe timpul cât va trăi el, din care îl rog să numere :

1. Cinci sute mii (500.000) lei, Rentă de Stat, valoare nominală, ce va depune la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, București, pe

numele comunei Tufeni (Jud. Teleorman) a moșiei mele Tufeni, ca să fie întrebuințate la clădirea unei sfinte Biserici, cu Hramul « Constantin și Elena », în zisa Comună, și cari bani se vor ridica treptat, în măsura cu executarea clădirii Bisericei.

2. Trei sute mii (300.000) lei, tot Rentă, valoare nominală, ce va fi depusă la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, pe numele aceleiași Comune Tufeni, cu titlul: « Fondul Iraclie Dumba », a căror venit anual va servi la întreținerea Școlii din Comună.

3. Cinci sute mii (500.000) lei, tot Rentă, valoare nominală, Societății de Binefacere « Regina Elisabeta » din București, a cărei Membră sunt de multă vreme, alături de soțul meu.

4. Una sută mii (100.000) lei, valoare nominală, Rentă, Societății pentru Invățătura poporului Român, București, spre mărirea venitului anual al Școlii.

5. Nepoatele mele: Noemi D. Rosetti și sorei ei Florica N. Kostake, fiicele, și lui Alexandru Pantazoglu, fiul — sorei mele, după mamă, Alexandrina D. Rosetti, decedată, câte una sută cinci zeci mii (150.000) lei, de fiecare.

6. Las asemenea Anișoarei Stoicescu, fiica verei mele Lina Stoicescu câte una sută cincizeci mii (150.000) lei, precum și Ileanei și Sandei, fiicele lui Cotty Stoicescu, fiul verei mele Lina Stoicescu, câte una sută cincizeci mii (150.000) lei, de fiecare.

7. Las șazecimii (60.000) lei, verișoarei mele Alexandrina, soția văduvă a Căpitanului Cârja.

8. Las una sută mii (100.000) lei, Elisavetei Țirca, spre buna amintire a devotamentului ei pentru mine și pentru casa noastră.

Taxele referitoare la aceste legate se vor plăti din averea succesorală.

După achitarea tuturor legatelor și îndatoririlor de față, Renta de Stat, efectele și acțiunile ce vor mai rămâne, rog pe soțul meu Anastase să le depună la Casa de Depuneri și Consemnațiuni sub numele. « Fondul Elena Anastase Simu », având dânsul dreptul, cât va trăi, a încasa venitul lor, întrebuințându-l la ale Artelor și cum va crede de cuviință.

După încetarea din viață a soțului meu Anastase și toate legatele și îndatoririle bine înțelese fiind executate, Academia Română va intra de fapt în stăpânirea moșiei mele Tufeni și a întregului « Fond Elena Anastase Simu », dela Casa de Depuneri și Consemnațiuni și va încasa de drept toate veniturile succesiunii, cu destinația d'a putea servi anual

la acoperirea cheltuelilor publicațiilor operilor și scrierilor importante, alese și hotărâte de Academie, referitoare la : Artă, Istorie și Științe, cu indicația : Publicațiunile « Elena Anastase Simu ».

9. In ceea ce privește bijuteria, efectele personale și altele din casa noastră, rog pe soțul meu Anastase, a face uz de ele așa cum l-am rugat și cum va crede el de cuviință.

Testamentul meu olograf depus la Casa de Depuneri și Consemnațiuni București cu Recipisa Nr. 72.097 din 9 Ianuarie 1913, evacuat, la Moscova, îl declar de revocat, ca nul și neavenit.

Acesta este testamentul meu, scris, datat și subscriș de mine însumi.
București, 20 Iunie 1933.

Elena Anastase Simu

Văzut, 15 Ianuarie 1934

Președinte, (ss) C. Zătreanu

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA I-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul testament olograf al defunctei Elena Anastase Simu, încasat de acest Tribunal la Nr. 4/934, se legalizează.

Grefier, (ss) *Indescifrabil*
Dos. Nr. 286/934.

SUCCESIUNEA: ELENA ANASTASE SIMU

INVENTAR

I

Avere imobiliară

Moșia Tufeni, Județul Teleorman, în întindere de circa 350 hectare.

II

Avere mobiliară

1. Rentă de împrumut (1922) 4½ milioane lei, valoare nominală.
2. Patru sute acțiuni: Astra Română.
3. I.R.D.P. 120 acțiuni.
4. La Banca Comercială Română, Str. Smârdan Nr. 3, Loco:
 - a) Numerar: 263.000 lei;
 - b) Franci francezi: 205.800 franci;

c) Lire sterline: 674.

5. La Credit Lyonnais, Paris 10.000 fr. fr.

6. La Banca Franco-Română, în continuare de comerț: 750.000 lei. București, 20 Ianuarie 1934.

București 20 Ianuarie 1934.

(ss) *Anastase Simu.*

Certific semnătura d-lui *Anastase Simu.*

(ss) *Const. C. Stoicescu*

Avocat

Str. Știrbey Vodă

pentru conformitate (ss) *I. Popescu.*

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA I-a CIVILO CORECȚIONALĂ

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal cu Nr. 286/934, se legalizează, anulându-se timbrul legal.

Grefier, (ss) Nedescifrabil

(L. S.)

COLECȚIONARI ȘI INTEMEETORI DE MUZEE ANASTASE SIMU ¹⁾

La data când se punea temeliea sufletească a Muzeului Simu, capitala Țării nu posedă altă instituție de artă deschisă publicului, decât Pinacoteca Statului, găzduită cu destule greutate în două încăperi laterale dela Ateneul Român.

Donatorii noștri din alte vremi, știau să dea bani destui pentru înălțarea vreunui sfânt locaș de închinăciune.

Ei știau să clădească spitale unde să se dregă trupul omului răvășit de boli sau de nevoi.

Ridicau școale pentru învățătură și minte.

Dar până la mijirea veacului în care trăim, nu se gândise încă nimeni la noi să înalțe o casă pentru Artă.

Numai și numai pentru Artă.

Unde omul să își îmbogățească sufletul și mintea; să își lămurească firea; să devie mai bun.

O casă de artă poate crea un mediu de înobilare sufletească ridicând pe om deasupra greutateilor vieții.

Poate fi prilej de cultivare la orice vârstă.

Este un templu al bunătății aparținând tuturor, și este cel mai splendid omagiu ce se poate aduce omului.

*

Țara românească n'a fost lipsită de colecționari de artă, nici mai demult și nici mai aproape de noi.

¹⁾ Conferință ținută de *Marius Bunescu* directorul Muzeului Simu, la Universitatea Radio, în ziua de 8 Mai 1943.

Iar printre aceștia unii au ajuns vestiți, și mulțumită lor posedăm azi un inventar artistic destul de prețios.

Colecțiile acestora au rămas însă neconținut bunuri personale, bucurii personale, atâta timp se înțelege, cât n'au fost vândute de moștenitori.

Bunurile acestea ce sunt ale tuturor, pe care artistul le creiază pentru toți, împlinind prin aceasta cea mai frumoasă funcție socială ce se poate închipui, le cumpără pe bani puțini câte cineva, și le închide în fundul cuferelelor cu zece zăvoare, fără să își dea seama că închide însăși viața ce se cere lăsată luminei, spre a încolți neconținut din ea germeii altei vieți și mai frumoase.

Dar printre atâți colecționari români ce se bucurau singuri de frumusețea comorilor de artă aflate în păstrarea lor, s'a ivit deodată unul, care n'a mai înțeles să ție ascunse asemenea frumuseți.

El a apărut atunci ca o necesitate a timpului în care trăia, având viziunea clară a rostului omului bogat în mijlocul unei societăți sărace, și a fost o podoabă a sentimentului de altruism, deosebindu-se cu totul de alți binefăcători ai poporului român.

Acesta a fost Anastase Simu.

Iar Anastase Simu, pe lângă ctitor al primei case a artei din țara noastră, a fost și ctitorul ideii de a împărți din vieață rodul minunat al bogăției sale.

Și astfel s'a descătușat de orice pornire egoistă, dând tot ce avea, spre a crea bucurii tuturor.

Bucurii necunoscute până atunci, bucurii de artă, pe care nu toată lumea le înțelege, dar care pe toți să-i încălzească.

Și astfel a luat ființă Muzeul Simu.

*

În adevăr; câtă credință i-a trebuit acestui om, spre a putea merge până la sfârșit în realizarea unei misiuni pentru care primise parcă ordine celeste.

Câtă dragoste și cât entuziasm trăiau în sufletul lui, spre a-l întări să reziste descurajărilor de tot soiul, să nu lase în mijlocul drumului ideea lui de faptă unică.

Și cât sentiment al desinteresării îi ardea sufletul, pentru ca într'un suprem act de adevărată noblețe, după întemeierea Casei ce îi comple-

tase viața decenii în șir frământându-i mintea și sufletul, s'o dea apoi lumii spre a se bucura de ea.

— « Ce ușor e să te desparți de bunuri lumești prin moarte, când scrii pe o foaie de hârtie cui lași aceste bunuri », îmi spunea într'o zi Anastase Simu.

Ei bine, el a putut să se despartă de bunul lui, din viață.

Greutățile ce încarcă sufletul avidului de posedare, el le-a învins trăind, căci dela donația muzeului și până la moartea sa, au mai trecut destui ani.

*

O mare colecție de artă nu e rezultatul strângerei fără pricepere și din toate părțile, a obiectelor ce pot intra într'un asemenea domeniu al frumosului și creației.

Și pentrucă un mare colecționar de artă poate fi adesea și un educator public, fără titluri oficiale, este firească grija și atențiunea cu care acesta își însoțește preocupările sale de artă.

Căci o colecție de artă, atâta timp cât rămâne închisă, nu e obligată să aibă obiectivitatea ce se impune dela sine unei galerii deschisă publicului, și devenită astfel instituție oficială.

Un colecționar de artă poate avea gusturi, și poate să cumpere lucruri adesea abracadabrate, căci îi aparțin și sunt destinate uzului propriu.

Un mare colecționar de artă a cărui colecție primește o consacrare oficială, nu mai poate avea gusturi, ci numai preocupări.

Marele colecționar nu e niciodată un potentat, ci totdeauna servitorul unei idei. Ideii de bine.

El nu stă ca un bonz pe tron așteptând plecăciunile nevoiașilor la minte, ci servește.

Din vocație și devoțiune.

Servește omenirea pentrucă servește Arta, servește Arta servind pe creatorii ei.

Cu truda lui, cu banii lui, cu emoțiile lui multiple.

El nu e niciodată altceva decât motivul servitor al frumosului, preotul cuvios ce oficiază, dar nu crează religii pe care în esența lor nici nu le pricepe.

Iar dacă artitul nu e produsul nimănu, ci doar al unei sensibilități proprii și totdeauna unice, colecționarul nu e altceva decât un

culegător de sensibilități, și prin firea lucrurilor un posesor cu ușile deschise.

Căci sensibilitatea artistului — ca și florile — își păstrează totdeauna și în orice condițiuni, parfumul și culoarea proprie.

Iar mai multe sensibilități adunate la un loc, pot creia prin parfumul lor ameteți, de care colecționarul avizat știe să se ferească.

Anastase Simu a înțeles bine lucrurile acestea.

Și în timpul multor decenii, s'a supus tuturor corvezilor dictate de destinul său ales, spre a putea să asigure instituției visată de el — ca un ideal clasic de viață perfectă — și liniștea viitoare, și viața ei permanentă.

Și proba cea mai evidentă că misiunea lui nu era ușoară, e însăși faptul că exemplul ce a dat, a fost atât de greu de urmat.

*

Posedând o avere la fel cu a tuturor moșierilor din vremea lui, Anastase Simu putea să își aleagă o viață fără griji, la fel cu a altora, mai cu seamă că averea sa era moștenită.

Dar Anastase Simu n'a înțeles viața la fel cu a tuturor.

Și încă din anii adolescenței a dat probe de o independență de gândire, ce trebuia să aducă mai târziu atâtea faloase reale țării sale.

La vârsta liceului, vârsta în care mintea și sufletul adolescentului se impregnează mai mult de mediul înconjurător, Anastase Simu a fost trimis la Viena, la institutul « Teresianum », care pe vremea aceea era socotit ca cea mai aleasă și completă instituție de cultură generală a tinerilor de condițiuni deosebite.

Studiile universitare le-a continuat apoi la Paris și Bruxelles, unde a luat două licențe: în Drept și în Științele politice.

Foarte tânăr încă a intrat în diplomatie, fiind numit secretar de legație la Berlin, unde a cunoscut toată lumea aleasă a capitalei germane din timpul apogeului bismarkian.

Acolo a avut primul contact cu arta lumii din muzee, și primele emoții de cutremurare în fața acestei arte.

Apoi n'a mai avut liniște.

Primele fulgerări de artă îi străbătuse inima.

Atunci, lămurit sufletește, a început sfios să cumpere câte un tablou, sau câte o gravură și de fiecare dată sufletul lui tresălta de fericire

N'a rămas însă multă vreme la Berlin, negăsindu-se bine în viața ce și-o alesese.

Și revenit în țară, prima lui funcție publică a fost cea de magistrat la Brăila, orașul natal unde își trăise copilăria în mijlocul unei familii cu mare vază comercială și orășenească.

Dar nici magistratura nu l-a reținut mult pe Anastase Simu.

O mai mare libertate îi oferea îndeletnicirea de avocat, pe care a îmbrățișat-o după aceea cu mare căldură.

Iar mai apoi, județul său îl trimetea ca deputat în Parlamentul țării, la lucrările căruia, ca membru al partidului conservator, a participat efectiv mai multe legislațiuni în șir.

Intre timp Anastase Simu se mutase în capitală, alegându-și pentru locuința sa și a tinerei lui soții, o casă romantică — casa colonelului Candiano Popescu — de lângă grădina Eldorado ce se întindea pe actualul bulevard și pe locul hotelului Ambasador.

Colecția sa de artă începută cu atâta timiditate la Berlin, se mărea pe zi ce trece; iar vizitele pentru cunoașterea ei nu mai conteneau.

Căci din colindările lui regulate prin expozițiile de pretutindeni, Anastase Simu aducea neconținut suflet nou pentru templul său.

Venise astfel vremea construcției visată de lungă vreme, dar așezarea acesteia nu era lipsită de unele greutăți.

Pentru că tocmai atunci se deschidea bulevardul cel mare care înghițise civilizator câteva proprietăți vecine, cu grădina celebră, și cu o bună parte din proprietatea lui Anastase Simu.

Din exproprierile acestea au rezultat spre strada Dimitrie Sturza două parcele alăturate, ce au fost date în schimbul terenurilor desființate, lui Anastase Simu și altui vecin al său.

Și au fost duse fără rezultatul dorit, îndelungate tratative cu acest vecin pentru cumpărarea locului său, în interesul unei mai bune așezări a viitorului muzeu.

Proprietar de multe case și terenuri în București, acesta, dintr'o dușmănie neînțeleasă, nu numai că n'a vrut atunci să își vândă partea de care nu avea nici-o nevoie. Dar încă mult mai târziu, în 1923, a cedat terenul său unor negustori de duzină spre a ridica pe el o cârciumă gălăgioasă.

Lucrările clădirii acesteia de ocară începuseră continuându-se cu o rapiditate neobișnuită, și numai mulțumită Presei bucureștene care

a sărit în ajutorul muzeului, spontan și unanim, ca o armată ce apăra un bastion al culturii românești, s'a putut împiedica consumarea unui sacrilegiu pe care unii puternici ai zilei îl aprobaseră și . . . poate îl încurajau.

Astfel, din cauza unor dușmănii de vecini, Muzeul Simu n'a putut lua o formă mai mare și nici n'a putut fi mai bine așezat.

La construirea lui a trebuit apoi să se mai aibă în vedere și o bună repartizare a luminei prin săli, spre a se evita unghiurile moarte ce se formează atunci când lumina solară cade perpendicular pe un luminător.

Și, s'a clădit proporțional cu vremurile acelea, și cu punga unui singur om.

Iar o clădire de artă ridicată în condițiunile acestea avea proporții vaste, și domina împrejurimile și ca spirit și ca arhitectură.

Ce mici erau pe vremea aceea casele vecine ale lui Titu Maiorescu, ale lui Mitiță Sturza, ale lui Marghiloman sau ale doctorului Buicliu unde își aduna prietenii Petre Carp.

Și ce mici erau toate casele pierdute prin verdeață, din împrejurimi.

Orașul de atunci, întins printre grădini, avea o caracteristică a lui proprie, care totuși nu putea stingheri mersul civilizator al timpurilor.

Azi, în mijlocul unui anahronism arhitectural fără pereche, numai insula pe care se află Muzeul Simu și instituțiile lui de pe trei străzi, mai păstrează o notă de frumusețe și curățenie din alte vremi, reprezentând măreția gândurilor unei epoci destul de apropiate, exprimate atât de simbolic de sufletul și dragostea unui om de atunci.

Ridicând în mijlocul Capitalei instituția ce îi poartă numele, Anastase Simu nu s'a mulțumit să realizeze numai o idio de fațadă.

Ci s'a gândit chiar dela început la nevoile noastre artistice.

Nu aveam pe atunci o galerie de artă modernă pentru studiile artiștilor noștri, iar cei ce nu puteau pleca peste hotare n'aveau cum să cunoască arta altor țări.

Pentru studii comparative cât și pentru învățătura propriu zisă, un tablou al unui mare artist prețuește mai mult decât toate cărțile din lume ce s'ar fi putut scrie despre acesta.

Căci un tablou este el însuși o carte deschisă.

Cu un alfabet, e drept, foarte puțin cunoscut, dar pe care cei pregătiți îl pot ceti « ca pe apă ».

S'a gândit așa dar Anastase Simu să aducă în țară aceea ce ne lipsea, și a început cu pictura franceză, continuând cu celelalte școli mari ale timpului.

Dar preocupările sale, din cauza spațiului, au trebuit să se limiteze la o anumită epocă.

N'a amestecat veacurile și n'a creat confuziuni.

Așa că Muzeul Simu rămâne în timp o expresie clară a picturii europene din secolul al XIX-lea, continuat în cel următor, și destinat să se întregască neconținut, cu mijloacele proprii lăsate de întemeietorul și donatorul său.

Câte drumuri n'a făcut Anastase Simu peste hotare spre a-și întregi imaginea ce și-o făcuse despre artă!

Cât a urmărit el pe artiști prin atelierile lor de prin vechile mansarde cu scările scârțâinde, sau pe câmp, la lucrul peisajului.

Unora le-a și pozat pentru vreun portret câte 50—60 de ședințe în șir, obosindu-se și chinându-se la fel cu artistul ce da naștere, privind-l, operei de artă grăitoare în veac.

Apoi colindarea prin expoziții a trebuit să dureze zeci de ani, spre a se putea strânge mănunchiul de opere de artă atât de variat și expresiv ce formează mândria muzeului închipuit de el.

Dar Anastase Simu și-a mai dat seama că arta marilor noștri înaintași nu era cu nimic mai prejos de arta marilor pictori apuseni.

Și atunci a vrut să-i așeze alături în muzeul ce întemeia, pe cei mai mari de acolo, cu cei mai mari dela noi.

Iar alăturarea aceasta, pe lângă dovedirea marilor noastre calități artistice, a folosit și elitei tinerilor ce se dăruiesc artei românești, arătându-le marginile de unde începe și unde se termină realizarea unei opere de artă.

Firește, orice om poate să facă mai mult.

Putea și Anastase Simu să meargă mai departe pe drumul ce își bătătorise singur. Dar dela o vreme a început să-l preocupe grija pentru viitorul ctitoriei sale.

Căci nu vroia să lase altora sarcini materiale cu întreținerea și propășirea ei, ci vroia să-i asigure el mijloace de întreținere decentă, și izvoare de vieață viitoare.

Știa prea bine că cei bătrâni, când înălțau vreo biserică, după ce o terminau, se îngrijeau și de zugrăvirea ei, cumpărau odoare și odăjdii preoților, și o mai înzestrau și cu moșii pentru chivernisirea în veac și a bisericii, și a slujitorilor altarului ridicat de ei.

Tot astfel a făcut și Anastase Simu.

El a dăruit Națiunii române prin Ministerul Cultelor și Artelor, la 17 Noemvrie 1927, fără niciun fel de obligații viitoare, muzeul ridicat și întregit de el, cu toate operele de artă de pictură și sculptură ce conține.

Iar la 28 Februarie 1935, după moartea sa, intra în posesia Statului, și restul averii sale printre care se află:

fosta-i locuință din București în care s'a amenajat o secție nouă a muzeului, de o valoare cu totul deosebită, și care corespunde tuturor cerințelor de museografie modernă;

villa Simu din Sinaia, destinată a deveni muzeu local de artă și etnografie;

moșia din județul Brăila, împreună cu diferite acțiuni, din venitul cărora să se întrețină și să se îmbogățească instituțiile fondate de el.

Dar trecând din viață, Anastase Simu s'a gândit și la artiștii noștri tineri, la începătorii talentați, și le-a lăsat opt premii anuale ce se dau regulat prin juriile Saloanelor Oficiale, mărindu-le acestora încrederea, și încurajându-le munca lor tânără de creație artistică.

Apoi, pentru conducerea instituțiilor de artă fondate de el, Anastase Simu a creat prin testament o Fundație, care sub controlul Ministerului să administreze averea donată, în spiritul dorit de donator.

Fundația aceasta care și-a făcut un titlu de onoare din împlinirea unei sarcini de onoare, este condusă de un comitet din care fac parte domnii:

Profesor L. Mrazec fost președinte al Academiei Române și fost ministru, Coti Stoicescu avocat, fost ministru, Inginer Vladimir Simu fratele donatorului; Ovidiu C. Demetrescu avocat, reprezentantul Ministerului; și Marius Bunescu pictor, directorul instituției.

Astfel, ideea de artă ce își făurise Anastase Simu, e continuată de acest comitet ales, care se află totuși în fața unei mari probleme a ceasului de față:

Muzeul Simu, odinioară atât de mare, azi a rămas mic pentru conținutul lui ce este destinat să se mărească neconținut, prin excedentele anuale strânse de comitet la Casa de Depuneri și Consemnațiuni.

Iar excedentul acesta este totuși prea mic, pentru ca din el să se poată mări spațiul de expunere al muzeului.

Muzeul Simu aparține Națiunii, căreia îi aduce nemărginite bucurii și foloase, fără să-i fi cerut niciun fel de compensație până azi.

Zeci de mii de vizitatori, cercetează anual colecțiile acestui muzeu, fără ca cineva să fi plătit vreodată vreun tikit de intrare.

Iar instituția a înțeles de datoria ei să aibă neconținut porțile deschise, spre a fi vara ca și iarna, fără niciun fel de vacanță, la dispoziția acestor cercetători.

Timpurile noi cer însă spații noi și mari de manifestare românească, iar Muzeul Simu e pregătit să facă față noilor cerințe în acea ce privește conținutul său.

În ceea ce privește însă proporțiile lui exterioare, a venit vremea unei lărgiri pe care nu i-o mai poate da azi decât Națiunea însăși.

Fiecare român, posesor sufletesc al unei părțicele din Muzeul Simu, este interesat ca această mărire să se facă mai curând.

Pentru mândria tuturor, și ca răspuns la omagiul ce li s'a adus și lor, și Artei românești, de către Anastase Simu.

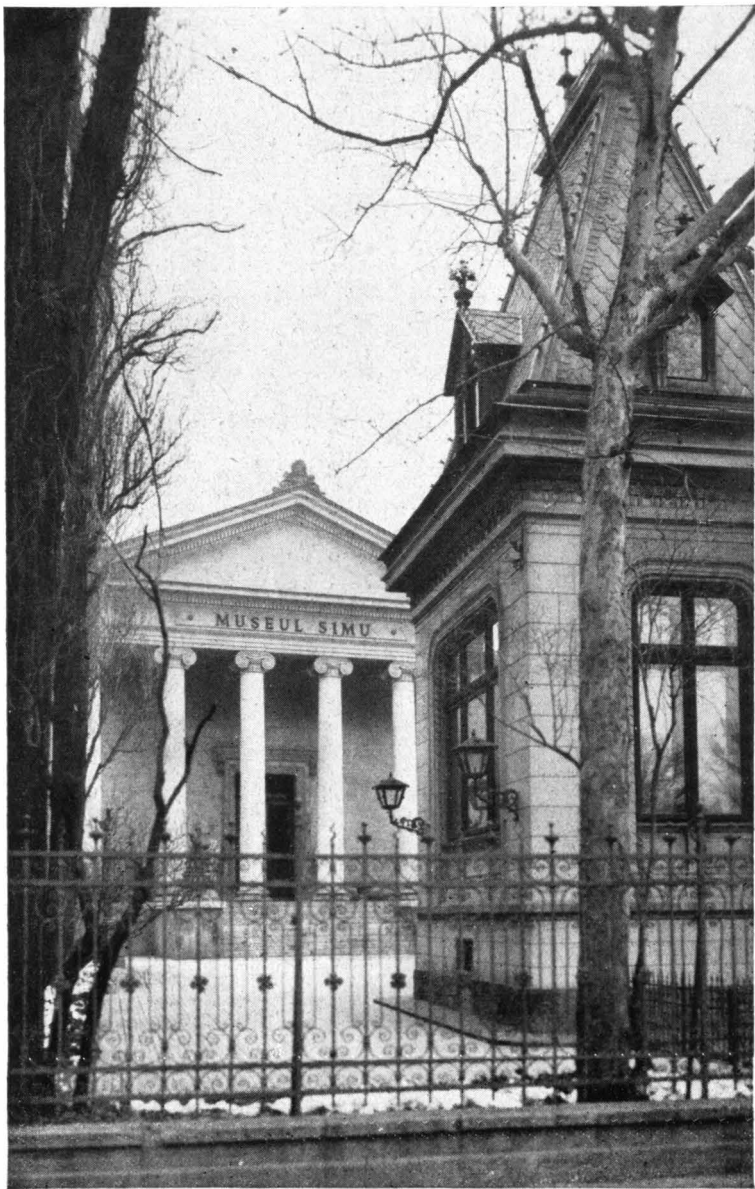
CUPRINSUL

	Pag.
10 ani	5
Anastase Simu	7
Testamentul lui Anastase Simu	11
Codicilul I	15
Codicilul II	16
Codicilul III	17
Inventarul I-iu al valorilor aflate la Banca Comercială-Română în casetele Nr. 109 și 550	19
Inventarul al II-lea al valorilor aflate în lada de fier din Casa Simu	22
Supliment de inventar	24
Inventarul al III-lea al averei mobiliare aflate în casa lui Anastase Simu .	26
Averea imobiliară	34
Trimiterea în posesie (Jurn. Nr. 12.977 din 20.VI.935 al Trib. Ilfov, secția IV-a C. C.)	37
Regulamentul pentru administrarea « Fondului Anastase Simu »	40
Comisia de conducere a « Fondului A. Simu »	45
Averea « Fondului Anastase Simu »	47
Bugetul « Fondului Anastase Simu »	50
Executarea prevederilor testamentare	51
Muzeul Simu	54
Casa-Muzeu Simu	55
Catalogul Muzeului	56
Inventarul Muzeului Simu	56
Biblioteca	58
Vizitatorii Muzeului	58
Premiile « Anastase și Elena Simu »	60
Evacuarea	62
Conducerea Muzeului Simu	63
Testamentul Elena Simu	69
Inventarul succesiunii Elena Simu	71
Colecționari și întemeetori de muzee	73
Cuprnsul	83
Planuri și fațade	clișee

PLANURI ȘI FAȚADE

MUZEUL SIMU

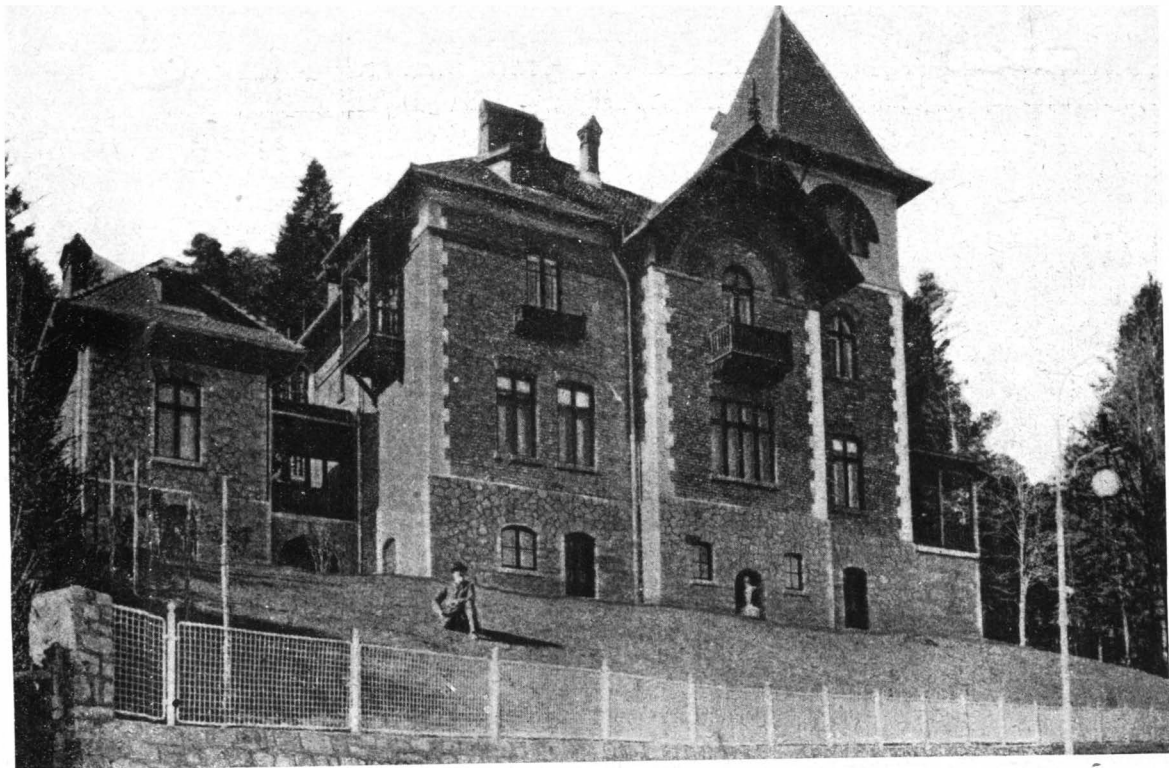

MUSEUL SIMU ȘI CASA-SIMU-MUSEU
<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://muzeulbucurestiului.ro>

MUZEUL SIMU – CASA DIRECTIEI

<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://muzeulbycurestului.ro>

VILA SIMU DIN SINAIA

Fațada spre strada Anastase Simu

<https://biblioteca-digitala.ro/> / <https://muzeulbucurestiului.ro>

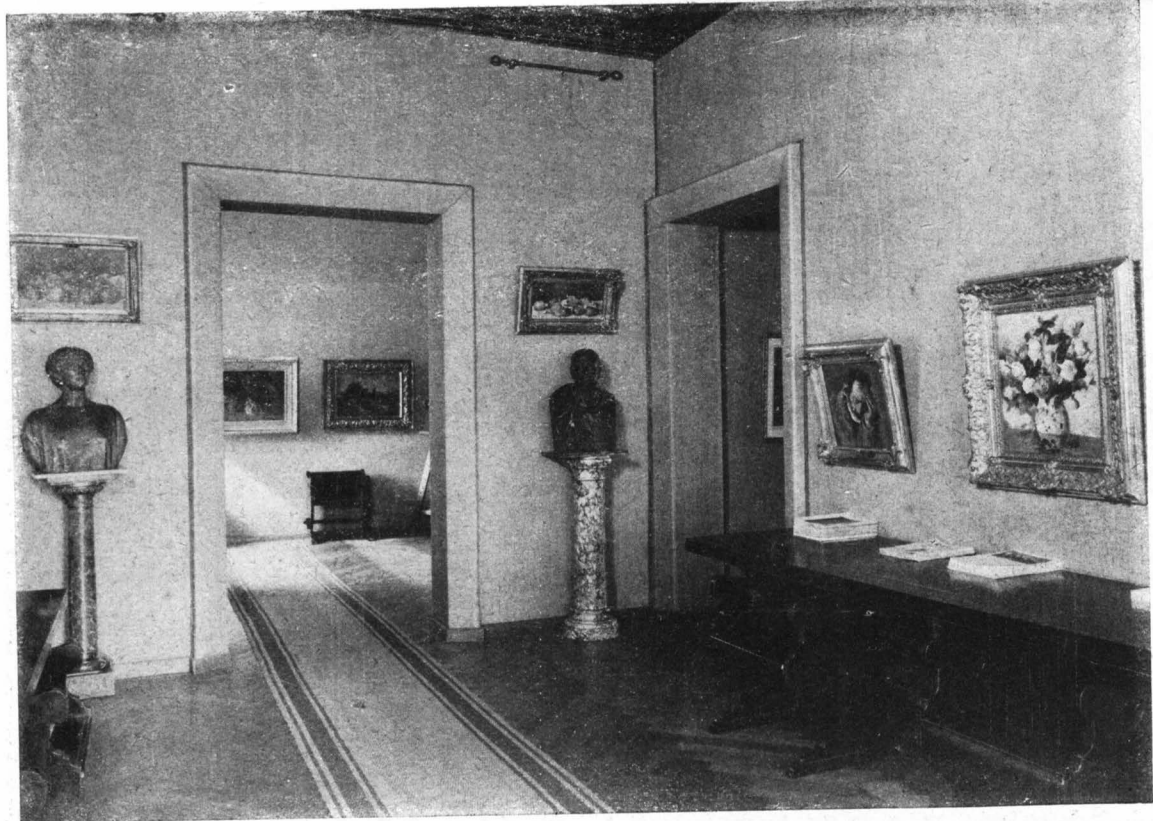
MUZEUL SIMU — Sala I-a

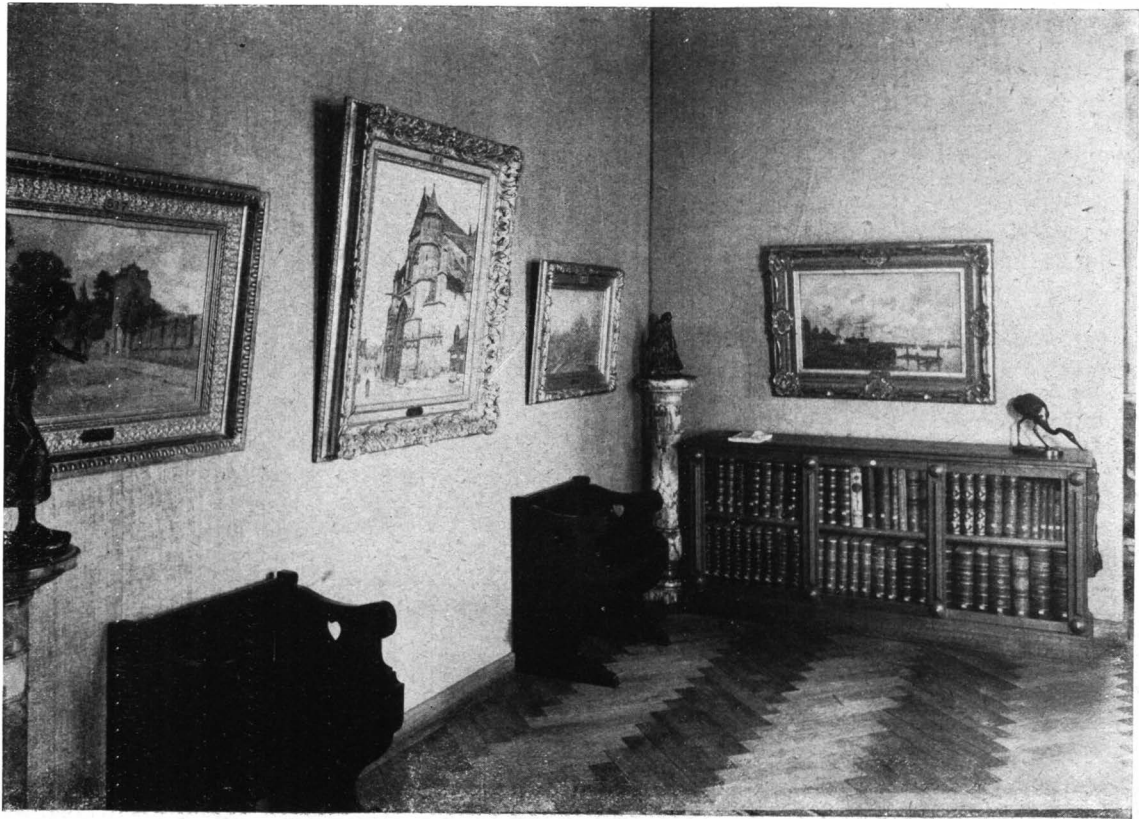

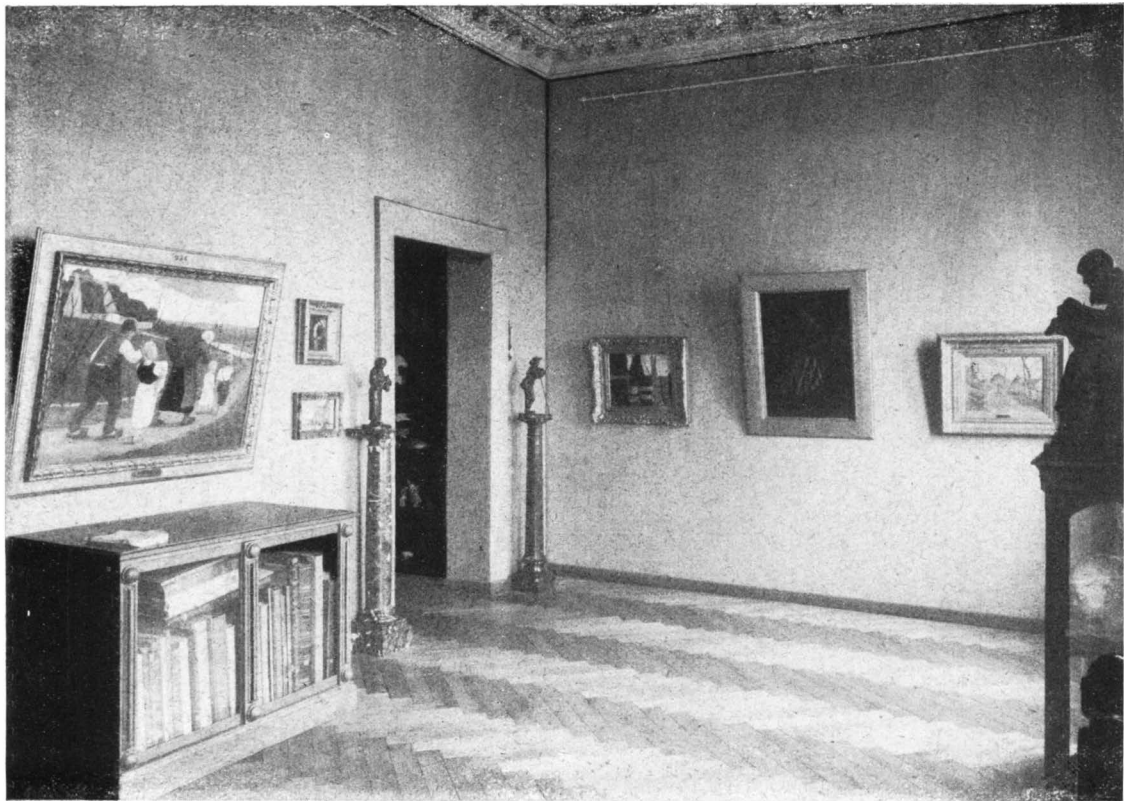
MUZEUL SIMU — Sala II-a

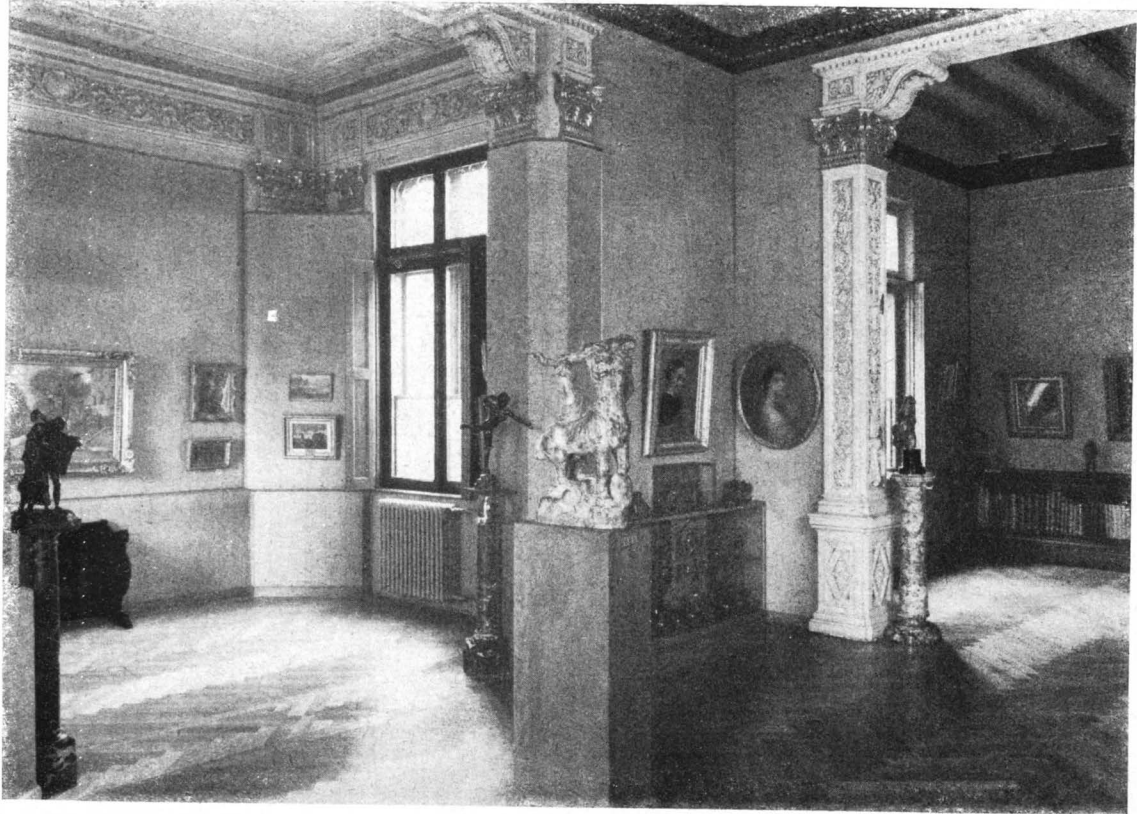

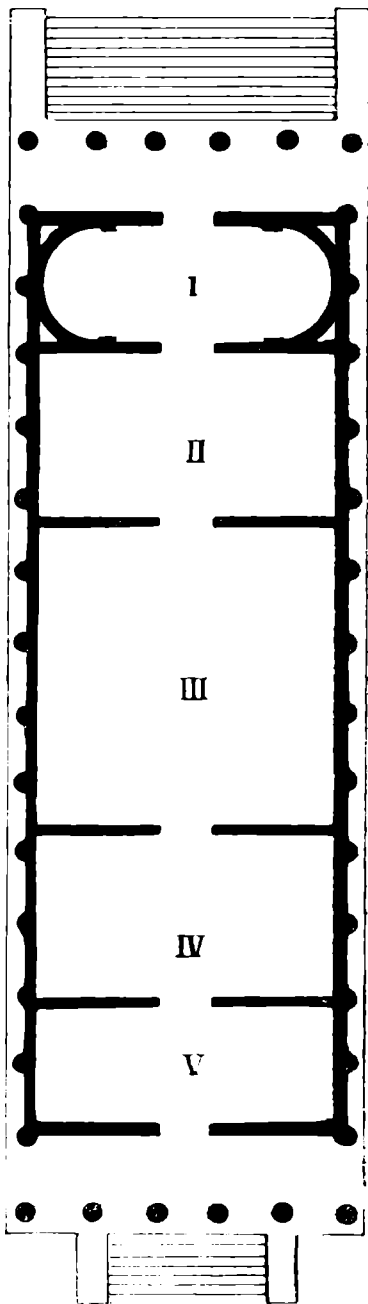

CASA-SIMU-MUZEU – Sala VII^a și VIII^a
<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://muzeeibucurestiului.ro>

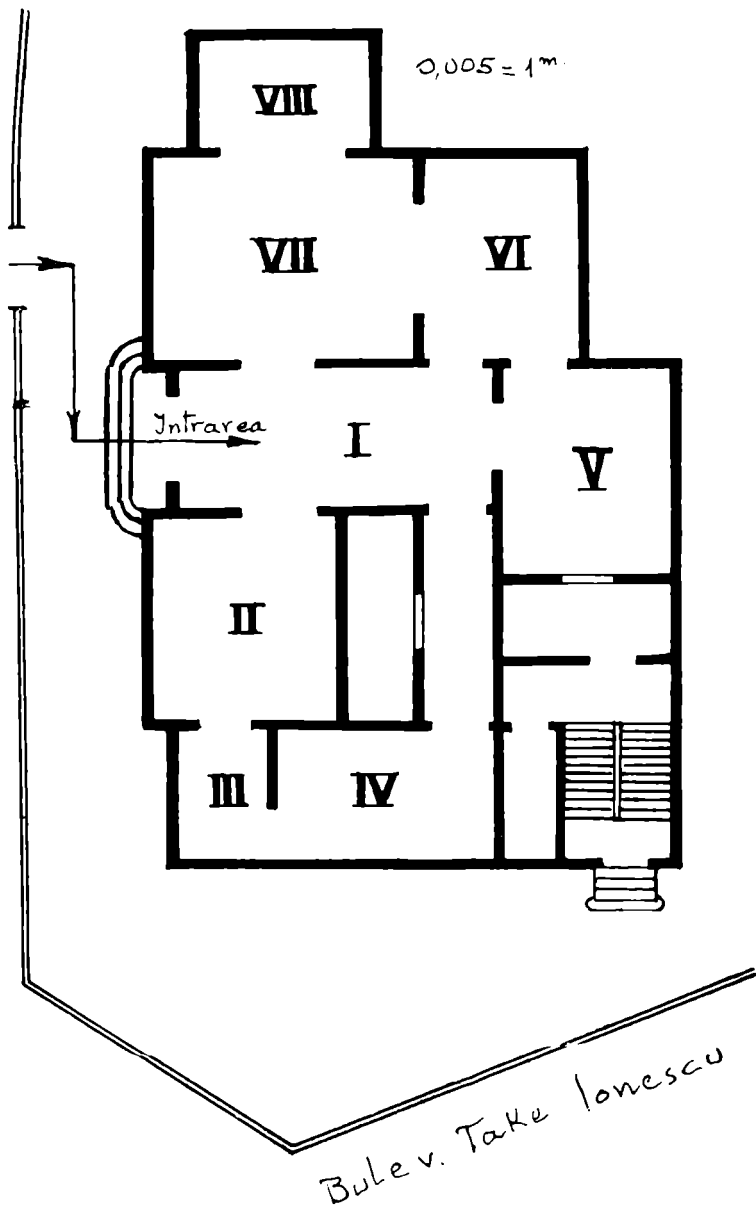

PLANUL MUZEULUI SIMU

Strada D. A. Sturza Nr. 5

<https://biblioteca-digitala.ro/> / <https://muzeulbucurestiiului.ro>

Strada Anastase Simu

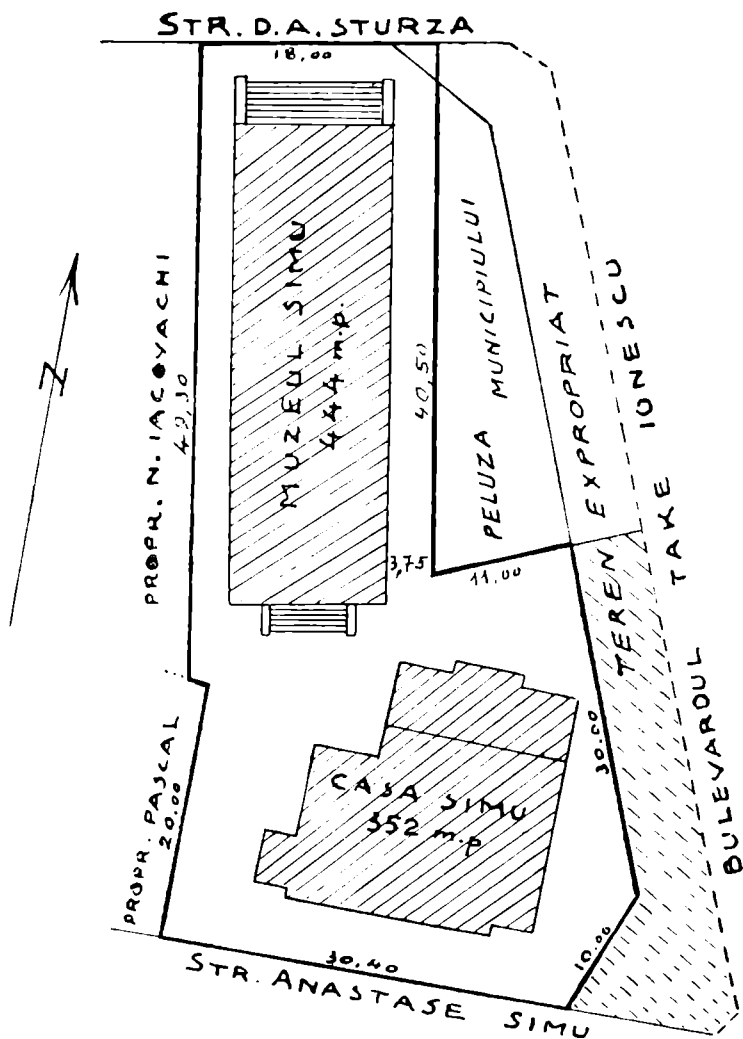

PLANUL CASEI-SIMU-MUZEU

Strada Anastase Simu Nr. 7

<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://muzeulbucurestiului.ro>

PLAN DE SITUATIE AL PROPRIETĂȚII A. SIMU
DIN BUCUREȘTI. SCARA 0,005=1,00

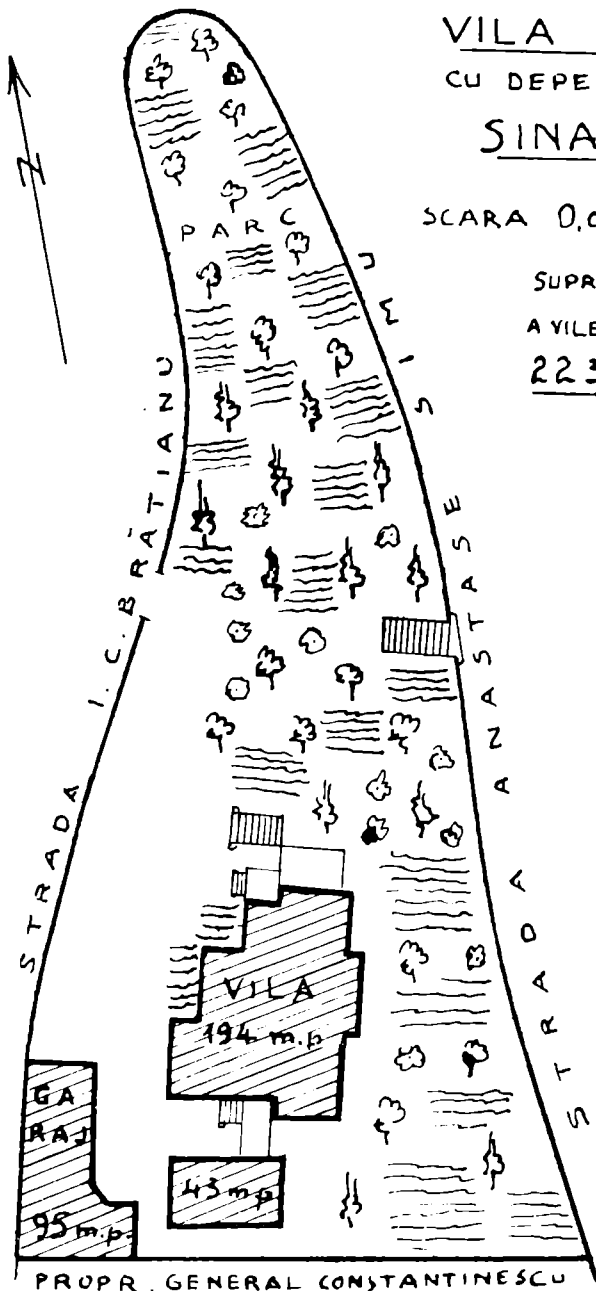
MUZEUL, CASA, ȘI TERENUL
SUPRAFAȚA TOTALĂ 1793 M.P.

Planul clădirilor și terenului Anastase Simu din București

VILA SIMU
CU DEPENDINȚELE
SINAIA

SCARA 0,002 = 1,00

SUPRAFAȚA TOTALĂ
A VILEI ȘI PARCULUI
2230 m.p.

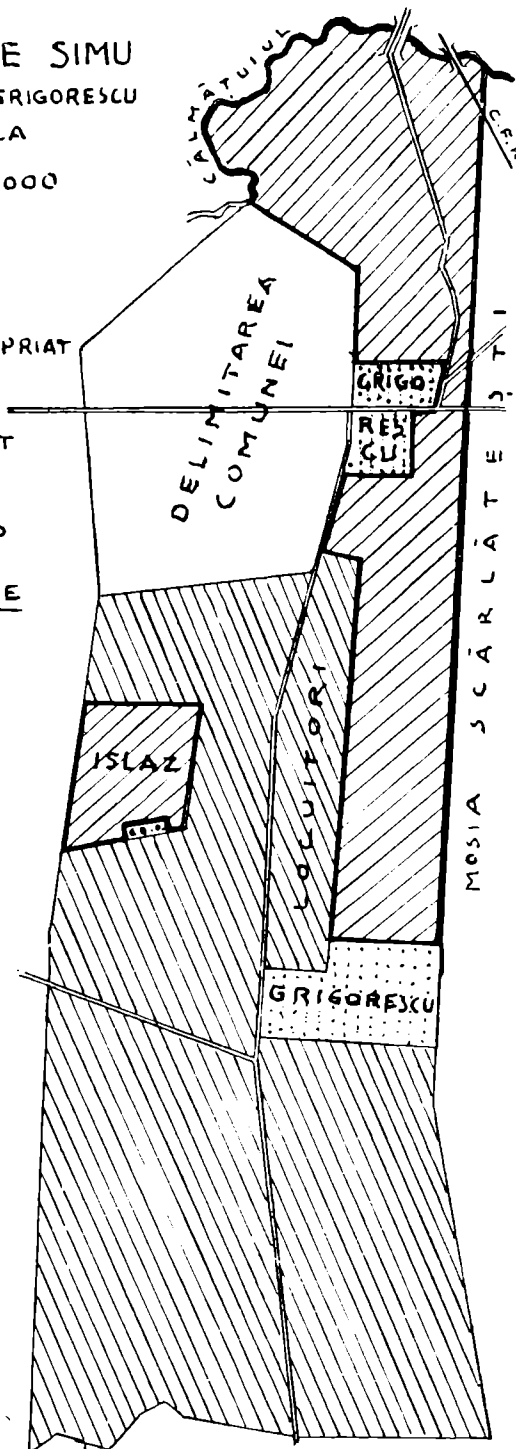
Planul clădirilor și terenului Anastase Simu din Sinaia

MOȘIA ANASTASE SIMU
DIN COMUNA COLONEL GRIGORESCU
JUDEȚUL BRAILA
SCARA 1=50,000

 TEREN EXPROPRIAT

 TEREN VÂNDUT

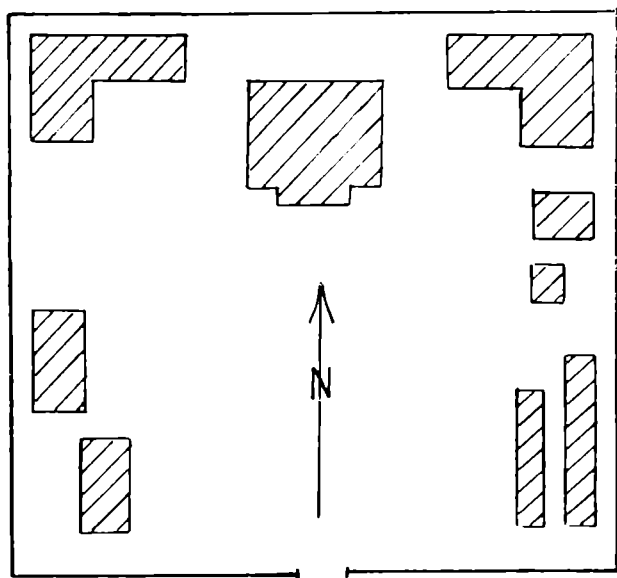
 TEREN RĂMAS
IN SUPRAFAȚĂ
DE CIRCA 660 HECTARE

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE CULTELOR ȘI ARTELOR
FONDUL ANASTASE SIMU

SCHIȚĂ DE PLAN

CURTEA ȘI CONACUL MOȘIEI DIN

COMUNA COLONEL GRIGORESCU
JUD. BRAILA

SCARA 1=1000

Planul clădirilor și curții moșiei din comuna Col. Grigorescu, jud. Brăila

SF. ION PREDICÂND (Elveția, Sec. XVI)

HERACLÈS
Bronz de Antoine Bourdelle

MONITORUL OFICIAL ȘI
IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI 1944

C. 22.399.